

Fikir Kırıntıları - 6

Bu kitap Derin Düşünce Fikir
Platformu'nun okurlarına
armağanıdır.

www.derindusunce.org

İçindekiler

Önsöz	5
Savunma enerji sektöründeki stratejik şirketlerimiz güvende mi?	6
Türkiye neden uçak motoru yapamıyor?	9
Neden Kürtler hedefteydi? Yeni bir Halepçe olur mu?	14
Uygurlar için ne yapılabilir?	17
Banka nedir; nasıl çalışır; nasıl çalışmalıdır?	19
S-400 füzesi, ABD darbelerini engellemek için kullanılabilir mi?	21
ABD bir hukuk devleti midir?	23
Gerçekler hakikaten var mıdır?	25
3cü dünya savaşı: Ne zaman başlar? Kaç yıl sürer? Nasıl biter?.....	28
Vatikan'ın kaç parası var? Nerede saklı? Vatikan bu parayla ne yapıyor?	32
Bireysel silahlanma Türkiye'ye uyar mı?	35
Frankenstein ve Marx	37
Nobel ekonomi ödülü mü yoksa soytarlık mı?	39
Abdülhamid neden Osmanlı'nın çöküşünü engelleyemedi?	41
Geleceğin savaşları neye benzeyecek?	44
Savaşan robotlar askerlerin yerini alacak mı?	45
Amerika nükleer silahlarına sahip çıkamıyor.....	47
Veri politikası.....	48
Ruhr Kızıldususu ve Alman işçi isyanı	50

Önsöz

Elinizdeki bu kitap, **Fikir Kırıntıları-6**, Derin Düşünce'nin sosyal medyada paylaştığı mesajları kitaplaştıran çalışmaların altıncısı. Maksudımız, iş hayatındaki uzmanlaşmadan kaynaklanan ufuk daralmasını engellemek, merak uyandırmak ve okurlarımızı araştırmaya teşvik etmek. Kısacası, bahsettiğimiz konuları derinleştirmek isteyenler makale ve kitap okuyarak kendilerini geliştirmeye devam etmelidir. Fikir Kırıntıları-6'nın sorguladığı meseleler şunlar:

1. Savunma enerji sektöründeki stratejik şirketlerimiz güvende mi?
2. Türkiye neden uçak motoru yapamıyor?
3. Neden Kürtler hedefteydi? Yeni bir Halepçe olur mu?
4. Uygurlar için ne yapılabilir?
5. Banka nedir; nasıl çalışır; nasıl çalışmalıdır?
6. S-400 füzesi, ABD darbelerini engellemek için kullanılabilir mi?
7. ABD bir hukuk devleti midir?
8. Gerçekler hakikaten var mıdır?
9. 3cü dünya savaşı: Ne zaman başlar? Kaç yıl sürer? Nasıl biter?
10. Vatikan'ın kaç parası var? Nerede saklı? Vatikan bu parayla ne yapıyor?
11. Bireysel silahlanma Türkiye'ye uyar mı?
12. Frankenstein ve Marx
13. Nobel ekonomi ödülü mü yoksa soytarıllık mı?
14. Abdülhamid neden Osmanlı'nın çöküşünü engelleyemedi?
15. Geleceğin savaşları neye benzeyecek?
16. Savaşan robotlar askerlerin yerini alacak mı?
17. Amerika nükleer silahlarına sahip çıkamıyor
18. Veri politikası
19. Ruhr Kızıldorusu ve Alman işçi isyanı

Savunma enerji sektöründeki stratejik şirketlerimiz güvende mi?

- Elektronik harp sırlarımızın PKK destekçisi ülkeler eline geçmesi Türkiye için büyük bir güvenlik zaafı teşkil eder. Aselsan gibi şirketler ABD, Fransız yahut İsrail kontrolüne geçebilir mi? Veya insansız hava araçlarımız, radar yazılımlarımız, zırhlı araç fabrikalarımız...
- Türkiye için en büyük tehdit MİT veya TSK gibi stratejik kurumların düşman eline geçmesi mi? Peki ya stratejik şirketlerimiz? Büyük bankalar, ordumuza füze, radar ve yazılım üreten firmalar, rafineri ve nükleer santrallerin düşman kontrolüne geçmesine engel olabiliyor muyuz?
- Türkiye, bağımsız bir ülke mi? Kâğıt üzerinde evet ama gerçek hayatta? "Bağımsız ülke" derken neyi kastediyoruz? Barışta ve savaşta istediğini yapabilen ülke. Yani millî savunma sanayi ve enerji bağımsızlığı. Türkiye bu konularda ilerledi ama henüz tam bağımsız değil.
- Buna ek olarak, Zarrab ve Halk bankası meselesinde gördüğümüz gibi yerli(!) medya, #fetö ve Amerikan adalet bakanlığı işbirliği yaparak Türkiye'ye baskı uygulayabiliyor. "Yolsuzluk" etiketiyle istedikleri iş adamlarını hapse atıp psikolojik işkence ile yalan beyanlar doldurabiliyorlar.
- Aslında General Electric gibi büyük ABD firmaları senelerdir Amerikan adalet bakanlığı ile suç ortaklığı içinde. Rakip firmaları ucuza satın almak, Pazar paylarını büyümek için yalandan mahkemelerle ve sahte delillerle rakip iş adamlarını tutuklatıyorlar.
- Türkiye'de bu mafyamsı yapı gündeme gelmedi. Ama dediğimiz gibi, Türkiye'nin stratejik savunma ve enerji firmaları hedefte. Biz şimdi Fransa'ya yapılmış bir saldırının anatomisini yapacağız. Bu saldırının bir benzeri Türkiye'ye de yapılabilir. Ağâh olalım.
- 24 Nisan 2014, Alstom genel müdürü Patrick Kron özel jetiyle Fransa'ya dönerken Alstom'u gizlice Amerikalılara sattığı basına sızmıştı.
- Dönemin finans bakanı Arnaud Montebourg, Kron'u bakanlıkta bir odaya kapadı ve azarlamaya başladı: "Hükümete haber vermeden nasıl böyle bir satış yapabilirsin? Hemen iptal et!" Kron tehdide tehditle karşılık verdi: "Firma zararda, toplu işten çıkarmaya giderim"
- Alstom sıradan bir firma değil. Fransa'nın nükleer santrallerinde, savaş gemilerinde ve nükleer denizaltılarda kullanılan buhar türbinlerini üreten firma. Yani Fransa'nın hem savunma hem de enerji bağımsızlığının garantisi. İşte Amerikan General Electric'e satılan Alstom bu.
- 1872'de kurulan Alstom Fransız endüstri mirasının temel taşlarından biriydi. Dünyanın en hızlı yolcu gemisi Normandiya'nın mekanik tasarımı, 1922'de dünyanın en büyük elektrik santrali olan Gennevilliers'nin 40.000 kW'lık türbinlerini üretmiş.
- 2ci dünya savaşından sonra nükleer santraller ile enerji bağımsızlığına ulaşan Fransa'da başrolü yine Alstom oynamış. Saatte 300 km hıza ulaşarak bir başka dünya rekoruna imza atan hızlı tren TGV de Alstom'lu mühendislerin gururuydu.
- Alstom sayesinde Fransızlar önce ülke içindeki ulaşım sektöründe petrol bağımlılığını düşük bir seviyeye indirdiler. Ardından enerji, savunma ve ulaşımındaki bu teknik üstünlük ihraç edildi: Asya, Güney Amerika, Afrika... Dünyanın her yerinden milyarlarca dolar Fransa'ya aktı.
- 1990'larda Alstom finansal sıkıntı içinde. Devlet yardımıyla ayağa kaldırılan şirket tarihinde görülmemiş bir sıçrama ile satış rekorları kırıyor. Fransız sivil nükleer teknolojisinin bağımsızlığı, nükleer olmayan "parçalara" da bağımlı, en başta buhar türbini.

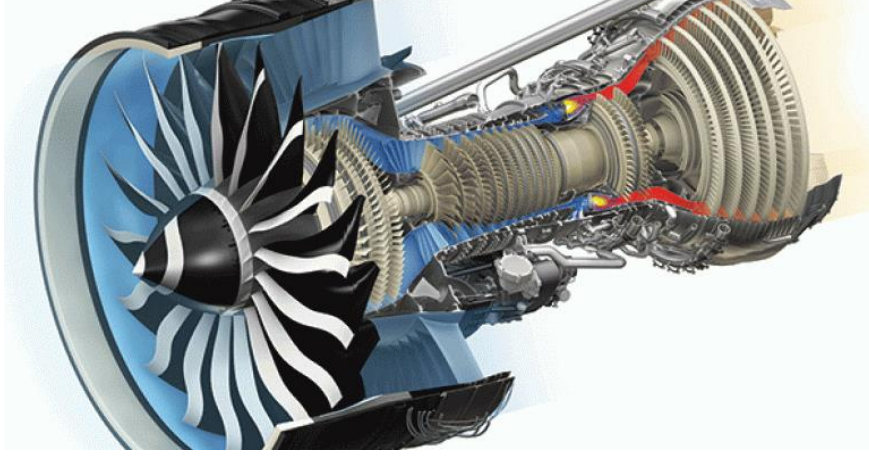

- 2014'te finansal sağlığı yerinde olmasına rağmen Alstom GE'ye (General Electric) satılıyor; hem de çok ucuza. Daha doğrusu satış haberi Bloomberg'de yayınlanıyor. GE dünyanın en büyük şirketlerinden biri ve yüksek nitelikli türbinlerde Siemens ve Alstom'un tek rakibi.
- Satış ihtimali belirince "Kimin malını kime satıyorsun?" diye sormak lâzım: 1900'lerin başından beri devletin bir organı gibi işleyen, AR-GE'si kamu parasıyla desteklenen, finansal sıkıntıları devlet eliyle giderilen Alstom kime aittir?
- Türkiye'deki savunma ve enerji firmalarında devletin payı olabilir yahut devlet doğrudan ve dolaylı olarak bu firmaları desteklemiş olabilir. Bu "normal" yani firmalar özel bile olsa kârlı olmayan stratejik sahalarda devletler ellerini ceplerine sokuyorlar.
- İşte burada kamu destekli "özel" firmaların bir kırılma noktası var: Resmen devlete ait olmayan fakat finansal sağlığını, icad etme kapasitesini ve rekabet gücünü devletlere borçlu olan bu "özel" firmaların ortakları var. Bu ortaklar firmayı satabilir.
- Alstom'un başına gelen de bu... Tabi işin içinde Türkiye için risk arz eden başka şeyler de var bunları da anlatacağız.
- Alstom'a el koymak için GE'nin (General Electric) teklif ettiği para 12 milyar \$; bu öneme sahip bir firma için gülünç derecede küçük bir rakam.
- Arnaud Montebourg mecliste kıyameti koparıyor; itiraz ediyor ve acele ile devlete satışı engelleyecek bir veto hakkı veren kanun çıkartıyor. Yasal zeminde büyük başarı. Ama GE'nin elinde başka kozlar var. Nedir?
- Amerikan adalet bakanlığı, sadece ABD topraklarını değil dünyanın her yerini kendi görev sahası olarak görüyor: ABD parasını, gmail gibi internet hizmetlerini kullanmanın yahut ambargo altındaki bir ülkeyle ticaret yapmanız sizi ve firmanızı "suçlu" yapıyor. Sonra?
- Sonrası... Siz veya firmanızda çalışan bir mühendis, yönetici vb ABD'ye ayak bastığında tutuklanabiliyor; yıllarca tutuksuz yargılanıp hapiste tutulabiliyor. Hatta ABD "müttefik" ülkelerde de bunu yapıyor. Tayland, Japonya veya Filipinler'de de ABD emriyle tutuklanabilirsiniz.
- Normal devletler sınırlarının ötesindeki suçları engellemek için söz konusu devletle iş birliği yapıyor: Türkiye'nin sınır ötesi harekâtları ve #FETÖ'cülerini tutuklatması gibi. Ama Amerika dünyayı kendi mali gibi görüyor; korsan gibi insan kaçırıyor; işkence yapıyor. Bkz. Guantanamo, Abu Graib.
- Peki bu korsanlığın Alstom ile ilgisi ne? Bu firma, milyarlık savunma ve enerji dosyalarında adet olduğu üzere etkili-yetkili kişilere rüşvet dağıtıyor. Bu çirkin ama oldukça sıradan bir şey. Zira bu tip ihalelerin neticeye ulaşması, 2000\$ maaş alan memurların elinde.
- General Electric, Fransız Alstom'u ele geçirmek için o kadar istekli ki, FBI, CIA, adalet bakanlığı, NSA... Devletin bütün kurumları Fransızları takibe alıyor. Suudi Arabistan, Mısır, Bahama adaları, Endonezya ve Tayvan'da "şüpheli" projeler buluyorlar.
- Tabi ABD adalet bakanlığı bu konuda birçok delil topluyor ve Alstom'un müdürlerinden biri olan Frédéric Pierucci tutuklanıyor; uyuşturucu baronları ve tecavüzcülerle aynı koşu kalacağı Wyatt yüksek güvenlikli cezaevine tıkılıyor...
- Pierucci'ye isnad edilen suçlardan biri Endonezya'da bir proje sırasında danışmanlara ödenen yüksek ücretlerin rüşvet olması ihtimali. Yani ABD mahkemeleri bir Fransız firmasının Endonezya'da yaptığı işleri yargılama yetkisine sahip!
- Gerçekte Amerikan mahkemelerine bu tür yetkiler veren uluslararası anlaşmalar yok ama ABD "ben yaptım oldu" tarzı bir yaklaşım içinde. İsteddiği zaman bakan, vekil de tutuklayıp firma ve ülkelerin itibarlarına saldırıyor. Netice?
- Firma ise hisse senetleri, ülke ise kredi derecesi notu düşüyor. Firmanın hisse senetlerini borsadan toplamak kolaylaşıyor tahmin edebileceğiniz gibi. Ya ülkeler? Hedefteki ülkenin borç faizini yükseltmek, dövizini düşürüp darbe zemini hazırlamak gibi şeyler. (Bkz. Venezuela)
- Burada sadece bir riskten bahsetmiyoruz. Yakın geçmişte buna benzer saldırıların Türkiye'yi hedef aldığını hepimiz gördük. Türkiye'nin şu an için Alstom gibi küresel firmaları yok ama başka konularda baskı yapmak için bankalarımız da hedef olabilir.
- Alstom'a geri dönelim. Firma müdürlerine ABD'ye gitme yasağı koyuyor. Ama nedense satış taraftarı olan Patrick Kron defalarca ABD'ye girip çıkıyor; hiçbir tutuklama yok. Tesadüf? ... Yersen!
- General Electric'in Amerikan devleti yardımıyla yuttuğu ilk firma değil Alstom. Hollandalı, Amerikan, İngiliz ve Fransız firmaları aleyhine dava açıldı; firmaların ödeyemeyeceği

cezalar verildi ve General Electric "kurtarıcı" olarak gelip bunları satın aldı. Tesadüf? ... Yersen!

- Peki Fransa'nın adeta ciğeri sökülürken ekonomi uzmanları, düşünce kuruluşları, stratejistler, bakan ve milletvekilleri ne yapıyor? Satılmış kalemler hep bir ağızdan "Alstom batıyor, halkın parasıyla kurtarılmasın, satılması normal" diyorlar.
- Bugün cumhurbaşkanı olan Emmanuel Macron o sırada ekonomi bakanı. "Biz komünist bir ülke değiliz; biz Venezuela değiliz" diyerek devletin müdahalesine engel oluyor. Kısaca Fransa'nın ekonomik ve teknolojik olarak ABD sömürgesi haline getirilmesinde başrol oynadı.
- Az önce söylemiştik; Montebourg hükümete veto hakkı veren bir kanun çıkartmıştı. Fransız halkına satış yerine ortaklık olacağı ilân edildi. Ama ilân edilen şartlar ile imzalanan şartlar arasında uçurum vardı. Alstom'un kontrolü GE'ye devredildi; neredeyse bedavaya!
- Netice? Fransa elektriğinin %75'ini sağlayan 58 nükleer santralin türbinlerini yenilemek istediği zaman Amerika'dan izin alacak ve yüklü bir para ödeyecek. ABD türbin vermezse Fransızlar daha fazla kömür ya da ithal petrol yakmak zorunda. Başka?
- Fransa %100 "made in France" nükleer teknoloji satamayacak. ABD'den lisans vb izin almak zorunda. ABD'ye güvenmeyen ülkeler için Fransız nükleer enerjisi çok sakat. En basit bir ambargoda ülke elektriksiz kalabilir. (Türkiye'nin Fransa ile enerji ortaklığını gözden geçirmesi gerek)
- Peki Amerika Avrupalı müttefiklerine böyle bir kazık atar mı? Evet atar. Başladı bile. Bazı nükleer santrallerin yedek parçaları kasıtlı olarak geç teslim ediliyor. Bu durum, bakım planlarının aksamasına yol açıyor. Kısa vadede enerji fiyatı yükselebilir; uzun vadede arıza!
- Tabi bütün bu yazdıklarımızı "oh olsun Fransızlara" diyerek okumayın. Amerika'nın dev firmalarında böyle bir silah var ve küçük Amerikan firmaları dâhil olmak üzere herkesi yutmak için kullanıyorlar. Türk firmalarının icad edeceği teknolojiler de hedefte.
- Kritik yedek parça ambargosu, ABD'nin kullandığı taktik. Irak'a ilk saldırdıklarında (2003) Fransa ABD'ye destek olmadı. ABD ceza olarak Fransız uçak gemilerinden kalkışta kullanılan mancınıkları vermedi. Biraz daha sürseydi Fransız uçak gemileri kullanım dışı kalacaktı.
- Fransa'da muhalefetten hiçbir direniş gelmemesi çarpıcı değil mi? General Electric bütün eski bakanlara iş ve ihale verdi. Meselâ Sarkozy'nin kurduğu Claude & Sarkozy hukuk müşavirliği şirketine GE'nin iletişim/reklâm siparişleri verildi.
- Peki Türkiye bu kadar sinsi ve güçlü bir saldırıya direnebilir mi? Mühendislerimizin yıllarca çalışıp ürettiği, milyarlarımızı yatırdığımız savunma ve enerji şirketlerimiz Amerikan şirketlerine peşkeş çekilebilir mi? Askerî sırlarımız #fetö yardımıyla İsrail'e verilebilir mi?
- Türkiye'nin bu tür bir ekonomik savaşa hazır olması gerek. 2002'de zar zor borç ödeyen bir ülke iken ABD'yi rahatsız etmiyorduk. 2019'da enerji ve savunmada azamî bağımsızlığı hedefleyen bir ülkeyiz. Yani ABD'nin sömürge kışkıracını genişletmeye çalışıyoruz. Oyun değişti.

Türkiye neden uçak motoru yapamıyor?

- Yerli uçak, yerli helikopter konuşulduğu zaman sık sık ortaya atılan soru bu: Motoru yerli mi? Eğer ithal ise uçaklarımızın ithal motorlara bağımlı olacağı, motoru satan firmanın izni olmadan ihracat yapmanın imkânsızlığı vs konuşuluyor.
- Dünyada 200 civarında ülke var; birkaç istisna dışında her ülkenin ordusu var. Ama her ülkenin savunma sanayii yok. Uçak üretebilen ülkelerin de çoğu motorlarını 5-6 büyük firmadan ithal ediyor. Neden? Çünkü uçak motoru yapmak basit bir şey değil.
- Türkiye bugünkü imkânlarla bir motor yapabilse bile bunun rekabet gücü az. Zira hız, ivme, sert hava şartlarına dayanma, menzil, yakıt tüketimi gibi birçok önemli mesele var. Bunlar ihmal edilirse Türk ordusu teknik olarak düşmanlarının gerisinde kalır. Tabi ithalat bağımlısı olmak da sıkıntı.
- Türkiye'nin uçak motoru, nükleer santral veya haberleşme uydusunda tam bağımsız olması şimdilik zor. Zira bu sahalar temel bilimlerde ileri olmayı gerektiriyor. Sadece tasarım değil, tasarımın gerektirdiği alışımları, çok düşük hata toleranslı montaj hatları vb gerekli.
- Türkiye'nin bu seviyeye gelmesi önünde birkaç engel var: Akademisyenlerimizin bilim ile değil siyaset ile uğraşması, bürokratik ahlâksızlık sebebiyle sermayenin kolay para kazanması (haliyle markalaşma, kalite kontrol, AR-GE gibi risklerden uzak durması), halkın ilme ilgisizliği.
- Bu şartların düzelmesi, Türkiye'de gerçek bir endüstriyel dokunun oluşmasını sağlayacaktır. Yani yeni bir ürünü olan firmalar ihtiyaçları olan yüksek nitelikli mühendisleri, laboratuvar ve yedek parçaları Türkiye'de bulabilecektir. Bunun yanında endüstriyel üretim kapasitesi ayrı bir savaş aracıdır. Neden?
- Normandiya çıkarmasından sonra Alman Tiger ve Panther tankları ile Amerikan M4 Sherman tankları karşı karşıya geldiler. Manevra kabiliyeti, ateş gücü, zırh direnci, sürat, tırmanma hızı gibi bütün parametrelerde Alman tankları çok daha üstündü.
- Ama ABD savaş boyunca 50.000 Sherman tankı üretti. Bu, Almanların bütün modellerde ürettikleri tankların toplamından fazlaydı. Kısacası çok kaliteli bir yerli uçak motoru üretmek yetmez; düşmanlarımızdan daha hızlı üretmemiz gerekir. Hiç basit bir hedef değil.
- Biraz da uçak motorlarına yakından bakalım ve neden tek bir fabrika ile bu işin olmayacağını görelim. Endüstriyel doku, yan sanayi, özel alışımlar, Ar-GE yatırımları, yüksek nitelikli mühendisler neden gerekli?
- Bunu anlamak için Rolls-Royce firmasının ürettiği Trent serisine bakalım. Bugün için dünyadaki en iyi uçak motorlarından biri; fiyatı 40-50 milyon \$. AR-GE yatırımı 8 milyar \$ civarı. Bu sahaya yeni giren Türkiye için bu rakamın çok daha yüksek olması muhtemel.
- 80 milyon km "teknik menzili" olan bu motoru üretmek için İngilizlerin harcadıkları süre sadece 20 gün. Ana pervane saniyede 1 ton havayı içeri çekiyor ve itici gücün %75'ini sağlıyor.

- Bu tür motorların geliştirilmesi, binlerce saat süren testler gerektirir. Motorlar teknik sınırlarının ötesinde zorlanır. Uçak kazalarına sebep olan aksaklıklar laboratuvar şartlarında üretilerek motorun dayanma sınırı ölçülür.
- Boeing 787 Dreamliner'ın ilk ticarî uçuşunda ve Airbus A380'de kullanılan bu motor, uçak başına yılda 3 milyon € yakıt tasarrufu sağlıyor.
- "Rolls-Royce" denince akla gelen lüks otomobillerin 1970'lerden beri BMW tarafından üretildiğini de hatırlatalım.
- Rolls-Royce, 100 yıldır uçak motoru üretiyor. Havacılık tarihinin köşe taşları sayılabilecek Supermarine Spitfire, Harrier ve Concorde gibi uçakların motorları bu firmadan. Ekonomi ve endüstri tarihiyle özdeşleşmiş General Electric, Bell, IBM gibi şirketlerden biri Rolls-Royce.
- Yani "haydi yerli uçak yapalım" demekle olmuyor. Endüstriyel bir bilgi birikimi, yaşam tarzı, eğitime, siyasete ve ekonomiye sirayet etmeli. Meraklı okurlarımıza Almanya'nın ve Japonya'nın ekonomik tarihini de araştırmalarını tavsiye ederiz.
- Motorun 11.000 m yüksekte "itebildiği" faydalı yük 240 ton... 15.000 km mesafede! Bu performansta motor üretebilen sadece iki firma var dünyada: General Electric ve Rolls-Royce. Yani "Türkiye neden ithal motor kullanıyor?" diye sitem etmek çok da anlamlı değil.
- Motora geri dönelim. Trent ailesinden bir motorda 30-40.000 parça var. Fakat bizim dikkatimizi çeken parçalardan biri yüksek nitelikli titan ile imâl edilen kanatçıklar. Neden?
- 90 tonluk santrifüj yüküne dayanmak için özel bir tasarım ve şaşırtıcı işlemler uygulanıyor. Her bir kanatçığın dayanabileceği ağırlık 15 yolcu otobüsüne eşit.
- Kanatçıklar, eski modellere kıyasla daha hafif çünkü içleri boş. Ancak üretim maliyeti eskisinden daha yüksek, her biri orta kalite bir otomobil kadar pahalı. Özel ısı işlemler, titan plaklar arasına üflenlen soygaz...
- Jet motoru çalışırken havayı 50 kat sıkıştırıyor ve yakıtla karışacağı yanma odasına gönderiyor. Patlama ile dışarı çıkan gaz, türbin kanatlarını iterek döndürüyor. Bu kanatçıkların her biri, saatte 300 km hız yapan Formula 1 yarış arabalarının motoru kadar itici güç sağlıyor.
- Türbin kanatçıkları dakikada 10.000 tur yapıyor yani saatte 1300 km hızla dönüyorlar. 1700°C'de bu metal kanatçıkları erimesini engellemek için de özel alaşımlar kullanılıyor.
- Bugün dünyadaki yolcu uçaklarının yaklaşık yarısında Trent ailesinden motorlar kullanılıyor. Firmanın gelecek yıllar için aldığı siparişler 40 milyar € civarı.
- Yeni bir motor modeli için 2 yıl sürebilen testlerin yapılması dikkat çekici. Büyük ölçüde kanun gereği ve yolcu güvenliği için ama elbette firmanın itibarı da korunuyor. Karda, yağmur ve dolu altında uçağın uçmaya devam etmesi için motorun bu şartlara dayanması gerek.
- Motor üzerine yerleştirilen sensörler sıcaklık, basınç ve titreşimi ölçerek verileri bir bilgisayarda topluyor. Bu bilgisayar motorun performansını optimize ediyor. Fakat aynı zamanda binlerce motordan toplanan bu veriler Rolls-Royce mühendislerince takip ediliyor.
- Netice? Türkiye'de sivil ve askerî havacılığın tam bağımsız bir endüstriye yaslanması kolay değil. Uçak motoru dâhil her şeyi yerli imkânlarla üretebilmek elbette çok güzel bir hedef... Ama bu hedef, Rolls-Royce ve General Electric ile aynı ringe çıkıp dövüşebilmek demek.
- 40.000 parçadan oluşan, birçok metalin erimeye başlayacağı sıcaklıklarda sestten hızlı dönen, kendi üzerinde kritik verileri toplayıp performansını optimize edebilen "zeki" sistemlerden bahsediyoruz.
- Türkiye maalesef sermayenin çok kolay ve risksiz rant kazanabildiği ülkelerden biri. Somut olarak? Yeni bir makine, ilaç veya marka ihdas etmek yerine belediye başkanıyla anlaşıp bataklık bir araziye imara açabiliyorsunuz. Taksicileri sömürmek yahut diğer ahlâksızlıklar...
- Gerek iş adamlarımızın gerekse bürokrasinin ahlâken düzelmesi gerekiyor. Bunun yanında aşırı politize olmuş akademisyenler bilimden çok siyasetle meşgul. Ticaret odaları, vakıf ve dernekler de öyle.
- Devlet inisiyatifiyle yani ekonomik gerçekliğe dayanmadan yerli otomobil veya yerli uçak yapmak kalıcı netice getirmez. Bir başka deyişle, Türkiye'de uçak motoru üretmek, Avrupa'daki kadar cazip, kolay ve kârlı olmalı. Bürokrasiden yetişmiş elemana kadar.
- Bugünkü endüstriyel ve teknolojik birikimiyle Türkiye'nin dünya liderleriyle aynı ringe çıkıp dövüşebilmesi mümkün görünmüyor.

- Türkiye'nin iş kültürü de karmaşık ileri teknoloji ürünleri ve uzun vadeli yatırım süreçleri ile uyumlu değil. Patronlarımızın ciddi bir zihniyet dönüşümüne ihtiyacı var. Bkz. [Zamana Yenik Düşen Patronlarımız](#).
- Ayrıca uçak motoru cephesi, küresel ekonomik krizlerden, savaşlardan ve enerji kavgalarından çok da uzak olmayan bir cephe. Türkiye'nin bu savaşa girecek diplomatik ve finansal gücü var mı? Yerli uçak motoruna girerken bu da hazırlanmalı.
- Bunun yanında iki önemli nokta daha var: Brincisi Endüstri 4.0 ile yaklaşmakta olan fırsatlar ve daha çok da riskler: Bkz. [Endüstri 4.0 ile Bilgi Teknolojileri Endüstriyi Tahakküm Altına Alabilir](#)
- İkinci mesele, devasa firmalar arasındaki mücadelenin serbest piyasa ideallerinden (arz-talep vs) çok uzak oluşu. Siyaset ve ekonominin bir arada yürüdüğü bu yarışta stratejik önemi olan firmalar ve endüstri patronları şüpheli yollarla eleniyor.
- Meselâ Huawei'nin CFO'su ve Huawei'nin sahibi Ren Zhengfei'nin kızı Meng Wanzhou'nun ABD'nin isteğiyle Kanada'da tutuklanması, Alstom'un General Electric tarafından ele geçirilmesinde Amerikan adalet bakanlığının şüpheli operasyonları, Carlos Ghosn'un Japonya'da tutuklanması, Christophe de Margerie'nin Rusya'da öldürülmesi, ...
- Türkiye'nin yerli savunma endüstrisini kurması, NATO kurmaylarının "5 deniz" dediği, dünyanın en stratejik bölgesinde yeni bir güç doğması demektir. Bu ise Kissenger'ın tabiriyle yeni bir "Hegemon" olur; yani ABD tahakkümü için doğrudan bir tehdittir.
- Kısacası, Amerikalı ve Avrupalı üreticilerle rekabet edebilecek bir yerli uçak motoru için sadece endüstriyel, bilimsel ve eğitim sahasındaki zorlukları aşmak yetmez. Türkiye'nin istihbarat ve diplomaside de büyük bir atağa kalkması gerekir.
- Yerli uçak, yerli helikopter konuşulduğu zaman sık sık ortaya atılan soru bu: Motoru yerli mi? Eğer ithal ise uçaklarımızın ithal motorlara bağımlı olacağı, motoru satan firmanın izni olmadan ihracat yapmanın imkânsızlığı vs konuşuluyor.
- Dünyada 200 civarında ülke var; birkaç istisna dışında her ülkenin ordusu var. Ama her ülkenin savunma sanayii yok. Uçak üretebilen ülkelerin de çoğu motorlarını 5-6 büyük firmadan ithal ediyor. Neden? Çünkü uçak motoru yapmak basit bir şey değil.
- Türkiye bugünkü imkânlarla bir motor yapabilse bile bunun rekabet gücü az. Zira hız, ivme, sert hava şartlarına dayanma, menzil, yakıt tüketimi gibi birçok önemli mesele var. Bunlar ihmal edilirse Türk ordusu teknik olarak düşmanlarının gerisinde kalır. Tabi ithalat bağımlısı olmak da sıkıntı.
- Türkiye'nin uçak motoru, nükleer santral veya haberleşme uydusunda tam bağımsız olması şimdilik zor. Zira bu sahalarda temel bilimlerde ileri olmayı gerektiriyor. Sadece tasarım değil, tasarımın gerektirdiği alışımları, çok düşük hata toleranslı montaj hatları vb gerekli.
- Türkiye'nin bu seviyeye gelmesi önünde birkaç engel var: Akademisyenlerimizin bilim ile değil siyaset ile uğraşması, bürokratik ahlâksızlık sebebiyle sermayenin kolay para kazanması (haliyle markalaşma, kalite kontrol, AR-GE gibi risklerden uzak durması), halkın ilme ilgisizliği.
- Bu şartların düzelmesi, Türkiye'de gerçek bir endüstriyel dokunun oluşmasını sağlayacaktır. Yani yeni bir ürünü olan firmalar ihtiyaçları olan yüksek nitelikli mühendisleri, laboratuvar ve yedek parçaları Türkiye'de bulabilecektir. Bunun yanında endüstriyel üretim kapasitesi ayrı bir savaş aracıdır. Neden?
- Normandiya çıkarmasından sonra Alman Tiger ve Panther tankları ile Amerikan M4 Sherman tankları karşı karşıya geldiler. Manevra kabiliyeti, ateş gücü, zırh direnci, sürat, tırmanma hızı gibi bütün parametrelerde Alman tankları çok daha üstündü.
- Ama ABD savaş boyunca 50.000 Sherman tankı üretti. Bu, Almanların bütün modellerde ürettikleri tankların toplamından fazlaydı. Kısacası çok kaliteli bir yerli uçak motoru üretmek yetmez; düşmanlarımızdan daha hızlı üretmemiz gerekir. Hiç basit bir hedef değil.
- Biraz da uçak motorlarına yakından bakalım ve neden tek bir fabrika ile bu işin olmayacağını görelim. Endüstriyel doku, yan sanayi, özel alışımlar, Ar-GE yatırımları, yüksek nitelikli mühendisler neden gerekli?
- Bunu anlamak için Rolls-Royce firmasının ürettiği Trent serisine bakalım. Bugün için dünyadaki en iyi uçak motorlarından biri; fiyatı 40-50 milyon \$. AR-GE yatırımı 8 milyar \$ civarı. Bu sahaya yeni giren Türkiye için bu rakamın çok daha yüksek olması muhtemel.
- 80 milyon km "teknik menzili" olan bu motoru üretmek için İngilizlerin harcadıkları süre sadece 20 gün. Ana pervane saniyede 1 ton havayı içeri çekiyor ve itici gücün %75'ini sağlıyor.

- Bu tür motorların geliştirilmesi, binlerce saat süren testler gerektirir. Motorlar teknik sınırlarının ötesinde zorlanır. Uçak kazalarına sebep olan aksaklıklar laboratuvar şartlarında üretilerek motorun dayanma sınırı ölçülür.
- Boeing 787 Dreamliner'ın ilk ticarî uçuşunda ve Airbus A380'de kullanılan bu motor, uçak başına yılda 3 milyon € yakıt tasarrufu sağlıyor.
- "Rolls-Royce" denince akla gelen lüks otomobillerin 1970'lerden beri BMW tarafından üretildiğini de hatırlatalım.
- Rolls-Royce, 100 yıldır uçak motoru üretiyor. Havacılık tarihinin köşe taşları sayılabilecek Supermarine Spitfire, Harrier ve Concorde gibi uçakların motorları bu firmadan. Ekonomi ve endüstri tarihiyle özdeşleşmiş General Electric, Bell, IBM gibi şirketlerden biri Rolls-Royce.
- Yani "haydi yerli uçak yapalım" demekle olmuyor. Endüstriyel bir bilgi birikimi, yaşam tarzı, eğitime, siyasete ve ekonomiye sirayet etmeli. Meraklı okurlarımıza Almanya'nın ve Japonya'nın ekonomik tarihini de araştırmalarını tavsiye ederiz.
- Motorun 11.000 m yüksekte "itebildiği" faydalı yük 240 ton... 15.000 km mesafede! Bu performansta motor üretebilen sadece iki firma var dünyada: General Electric ve Rolls-Royce. Yani "Türkiye neden ithal motor kullanıyor?" diye sitem etmek çok da anlamlı değil.
- Motora geri dönelim. Trent ailesinden bir motorda 30-40.000 parça var. Fakat bizim dikkatimizi çeken parçalardan biri yüksek nitelikli titan ile imâl edilen kanatçıklar. Neden?
- 90 tonluk santrifüj yüküne dayanmak için özel bir tasarım ve şaşırtıcı işlemler uygulanıyor. Her bir kanatçığın dayanabileceği ağırlık 15 yolcu otobüsüne eşit.
- Kanatçıklar, eski modellere kıyasla daha hafif çünkü içleri boş. Ancak üretim maliyeti eskisinden daha yüksek, her biri orta kalite bir otomobil kadar pahalı. Özel ısı işlemleri, titan plaklar arasına üflenmiş soğutucu gaz...
- Jet motoru çalışırken havayı 50 kat sıkıştırıyor ve yakıtla karışacağı yanma odasına gönderiyor. Patlama ile dışarı çıkan gaz, türbin kanatlarını iterek döndürüyor. Bu kanatçıkların her biri, saatte 300 km hız yapan Formula 1 yarış arabalarının motoru kadar itici güç sağlıyor.
- Türbin kanatçıları dakikada 10.000 tur yapıyor yani saatte 1300 km hızla dönüyorlar. 1700°C'de bu metal kanatçıların erimesini engellemek için de özel alaşımlar kullanılıyor.
- Bugün dünyadaki yolcu uçaklarının yaklaşık yarısında Trent ailesinden motorlar kullanılıyor. Firmanın gelecek yıllar için aldığı siparişler 40 milyar € civarı.
- Yeni bir motor modeli için 2 yıl sürebilen testlerin yapılması dikkat çekici. Büyük ölçüde kanun gereği ve yolcu güvenliği için ama elbette firmanın itibarı da korunuyor. Karda, yağmur ve dolu altında uçağın uçmaya devam etmesi için motorun bu şartlara dayanması gerek.
- Motor üzerine yerleştirilen sensörler sıcaklık, basınç ve titreşimi ölçerek verileri bir bilgisayarda topluyor. Bu bilgisayar motorun performansını optimize ediyor. Fakat aynı zamanda binlerce motordan toplanan bu veriler Rolls-Royce mühendislerince takip ediliyor.
- Netice? Türkiye'de sivil ve askerî havacılığın tam bağımsız bir endüstriye yaslanması kolay değil. Uçak motoru dâhil her şeyi yerli imkânlarla üretebilmek elbette çok güzel bir hedef... Ama bu hedef, Rolls-Royce ve General Electric ile aynı ringe çıkıp dövüşebilmek demek.
- 40.000 parçadan oluşan, birçok metali erimeye başlayacağı sıcaklıklarda sesten hızlı dönen, kendi üzerinde kritik verileri toplayıp performansını optimize edebilen "zeki" sistemlerden bahsediyoruz.
- Türkiye maalesef sermayenin çok kolay ve risksiz rant kazanabildiği ülkelerden biri. Somut olarak? Yeni bir makine, ilaç veya marka ihdas etmek yerine belediye başkanıyla anlaşarak bataklık bir araziye imara açabiliyorsunuz. Taksicileri sömürmek yahut diğer ahlâksızlıklar...
- Gerek iş adamlarımızın gerekse bürokrasinin ahlâken düzelmesi gerekiyor. Bunun yanında aşırı politize olmuş akademisyenler bilimden çok siyasetle meşgul. Ticaret odaları, vakıf ve dernekler de öyle.
- Devlet inisiyatifiyle yani ekonomik gerçekliğe dayanmadan yerli otomobil veya yerli uçak yapmak kalıcı netice getirmez. Bir başka deyişle, Türkiye'de uçak motoru üretmek, Avrupa'daki kadar cazip, kolay ve kârlı olmalı. Bürokrasiden yetişmiş elemana kadar.
- Bugünkü endüstriyel ve teknolojik birikimiyle Türkiye'nin dünya liderleriyle aynı ringe çıkıp dövüşebilmesi mümkün görünmüyor.

- Türkiye'nin iş kültürü de karmaşık ileri teknoloji ürünleri ve uzun vadeli yatırım süreçleri ile uyumlu değil. Patronlarımızın ciddi bir zihniyet dönüşümüne ihtiyacı var. Bkz. [Zamana Yenik Düşen Patronlarımız](#).
- Ayrıca uçak motoru cephesi, küresel ekonomik krizlerden, savaşlardan ve enerji kavgalarından çok da uzak olmayan bir cephe. Türkiye'nin bu savaşa girecek diplomatik ve finansal gücü var mı? Yerli uçak motoruna girerken bu da hazırlanmalı.
- Bunun yanında iki önemli nokta daha var: Brincisi Endüstri 4.0 ile yaklaşmakta olan fırsatlar ve daha çok da riskler: Bkz. [Endüstri 4.0 ile Bilgi Teknolojileri Endüstriyi Tahakküm Altına Alabilir](#)
- İkinci mesele, devasa firmalar arasındaki mücadelenin serbest piyasa ideallerinden (arz-talep vs) çok uzak oluşu. Siyaset ve ekonominin bir arada yürüdüğü bu yarışta stratejik önemi olan firmalar ve endüstri patronları şüpheli yollarla eleniyor.
- Meselâ Huawei'nin CFO'su ve Huawei'nin sahibi Ren Zhengfei'nin kızı Meng Wanzhou'nun ABD'nin isteğiyle Kanada'da tutuklanması, Alstom'un General Electric tarafından ele geçirilmesinde Amerikan adalet bakanlığının şüpheli operasyonları, Carlos Ghosn'un Japonya'da tutuklanması, Christophe de Margerie'nin Rusya'da öldürülmesi, ...
- Türkiye'nin yerli savunma endüstrisini kurması, NATO kurmaylarının "5 deniz" dediği, dünyanın en stratejik bölgesinde yeni bir güç doğması demektir. Bu ise Kissenger'ın tabiriyle yeni bir "Hegemon" olur; yani ABD tahakkümü için doğrudan bir tehdittir.
- Kısacası, Amerikalı ve Avrupalı üreticilerle rekabet edebilecek bir yerli uçak motoru için sadece endüstriyel, bilimsel ve eğitim sahasındaki zorlukları aşmak yetmez. Türkiye'nin istihbarat ve diplomaside de büyük bir atağa kalkması gerekir.

Neden Kürtler hedefteydi? Yeni bir Halepçe olur mu?

- Suriye'deki kimyasal saldırılar sürüyor. Yakında Halepçe anılacak. Bu felâketi "gerekli" kılan şartlar neydi? Neden Kürtler hedefteydi? Sonradan Saddam'ı çok sert kınayan ve kimyasal silahları Irak'ı işgal sebebi olarak gösteren ABD, neden bu ülkeye kimyasal ve biyolojik silah sattı?
- Ne olmuştu Halepçe'de? 16 Mart 1988'de Saddam Hüseyin Kürtlere kimyasal silahla saldırmıştı; aynı şeyi Esed Suriye'de kendi halkına yaptı. Aslında kimyasal ve biyolojik silahlar askerî mânâda çok kullanışlı değil. O halde neden kullandılar? Bu saldırılar kime, neye yaradı?
- Burada şüphesiz bir ikiye bölünme var. Kimyasal ve biyolojik silahların kullanılması, insanları tiksindiriyor. Peki ama... masum sivillerin makineli tüfek, varil bombası yahut Hiroşima'da ABD'nin yaptığı gibi nükleer silahla öldürülmesi daha kabul edilebilir bir şey mi?
- Kimyasal ve biyolojik silahlar, sıradan mermi ve bombaların aksine, belli bir hedefi vurmuyor. Bir bölgede yaşayan herkesi, Halepçe'de gördüğümüz gibi kedi ve köpekleri bile öldürüyor. Ama rüzgâr ve yağmur gibi etkenler silahın askerî amaçlara ulaşmasını engelliyor.
- Dahası, virüslerin silah haline getirilmesi basit bir şey değil. Zira hastalığın bulaşmasından sonra ilk belirtilerin ortaya çıkması ile hasta ölene kadar geçen süre önemli. Düşman bu arada savaşmaya devam edebilir. Süre çok kısa olursa silahın gizli kullanılması imkânsız olur.
- Meselenin perde arkasını anlamak için Halepçe katliamına dönelim. Önce kaynaklar:
 - Boston Globe, Khomeini's poison (24 Temmuz 1988)
 - Howard Teicher, National Security Council eski üyesinin yeminli ifadesi (Teicher Affidavit: Iraq-Gate)
 - Robert Fisk, The Great War for Civilisation: The Conquest of the Middle East
 - Dana Priest, Kimyasal silahlar ve Rumsfeld'in 1984 Bağdat ziyareti (19 Aralık 2003 tarihli Washington Post makalesi)
 - Rumsfeld ve Irak dış işleri bakanı Tarık Aziz'in 21 Aralık 1983 görüşme tutanakları.
 - Everest, Oil, Power & Empire
 - Hurd ve G. Rangwala, 1980'den 2 Ağustos 1990'a kadar ABD -Irak ilişkileri
 - Dobbs, İran Kürtlerine karşı kullanılan kimyasal silahların ticareti (Washington Post, 30 Aralık 2002)
 - Rachel Bronson, Thicker Than Oil
 - John Bulloch, No Friends But the Mountains - Tragic History of Kurds
 - Tripp, A History of Iraq
 - Trento, Prelude to Terror
- Saddam Hüseyin'in kimyasal silah kullandığını söyleyen ilk raporlar 1982'de yayınlandı. Amerikalı diplomatlara göre Irak ordusu hemen her gün Iraklı Kürtlere ve İran'a karşı kimyasal saldırı yapıyordu!
- Yani Beyaz Saray'ın bölgemizdeki özel temsilcisi Donald Rumsfeld 20 Aralık 1983'te Bağdat'a geldiğinde bu katliamlardan haberdardı. İki ayrı ABD hükümetinde savunma bakanlığı yapmış olan Rumsfeld, Searle firmasının de genel müdürüydü. (Firma 1985'te Monsanto tarafından satın alınacaktı)
- Rumsfeld ve Tarık Aziz 2 saat başbaşa konuştular ama kimyasal saldırılardan tek kelime etmediler. Keldani kökenli Tarık Aziz, Saddam kabinesinin tek Hristiyan üyesiydi. Aziz, geçmişte Kürtleri ve Şiileri katlettiği için idama mahkûm edildi. Fakat idam cezası sağlık sorunları sebebiyle kaldırıldı.
- Rumsfeld ve Tarık Aziz ne konuştular? Güney Irak petrolünü Akabe körfezinin Ürdün'e ait olan kısmına taşıyacak bir boru hattı projesi. Proje, ABD firması Bechtel tarafından gerçekleştirilecekti. Tesadüf(!) o ki, Bechtel'in eski genel müdürü George P. Shultz şimdi ABD Dışişleri bakanı olmuştu.
- Boru hattının inşaatı 2 milyar dolar tutacak ve 2 yıl sürecekti; Tarık Aziz istekli göründü ama İsrail'in saldırmasından korkuyordu. Rumsfeld "uygun bir zamanda" Tel-Aviv ile görüşerek bunu halledebileceğini söyledi.

- Bu görüşmeden 4 ay sonra ABD, Kürtlere kimyasal silahla saldırdığı için Irak'ı resmen kınadı. Dış işleri bakanı George P. Shultz, 24 martta Rumsfeld'e "Kürtler için Irak ile ilişkilerimizi bozmayalım" dedi ve Rumsfeld 26 martta Bağdat'a gitti; kınamanın göstermelik olduğunu söyledi.
- Saddam, Bechtel'in projesine sıcak bakmıyordu çünkü İsrail daha önce Irak'ın Osirak'taki nükleer tesislerini vurmuştu.
Bkz. <https://twitter.com/DDGrubu/status/975508584103628800>
- Saddam ABD'nin istediği yatırımı reddedince tesadüf(!) aynı gün Birleşmiş Milletler Irak'ın Kürtlere karşı kimyasal silah kullandığını bütün dünyaya resmen duyurdu ve kınadı. Yani Kürtler 2 milyar dolarlık bir masada meze oldular.
- Ertesi gün Irak'a ait bir savaş uçağı, Tahran'a ait Harg dolum tesislerindeki Filikon L adlı tankeri vurdu. Yunan bandralı tanker 80.000 ton Kuveyt petrolü taşıyordu. Harg adasını koruyan savunma sistemi Amerikan, Irak uçağı ise Fransız Dassault-Breguet Super Étendard idi.
- Bu olaydan sonra bir "tankerler savaşı" başladı. Amerika, İran petrolü taşıyanlar dışında bütün tankerleri koruyacağını duyurdu. Savaş bitene kadar 500 tanker ve çok sayıda offshore petrol kuyusu vuruldu. Saldırıların çoğunu Irak yaptı ama petrol satması engellenen İran oldu.
- Gözden kaçmasın: Gerginliği çıkartan, taraflara silah ve diplomatik garantiler veren ABD idi. İran ve Irak ABD tarafından kayırıldıklarını sanarak tuzağa balıklama atıldılar. Kürtler ve Iraklı Şiiler de ABD'nin gözünde özel bir yere sahip olduklarını sandılar.
- İran-Irak savaşını ayrıca konuşmuştuk. Ama bu tanker gerginliğinde ABD'nin elde ettiklerine dikkat edin: Petrol fiyatını ve dolayısıyla dolar talebini arttırmanın yanında körfezden petrol alan bütün ekonomilere şantaj yapma imkânı: "Beni kızdırmayın yoksa size petrol getiren tankeri korumam".
- Tanker krizi aynı zamanda İsrail'e ait Hayfa terminalinin önemini arttırdı ve İsrail'in Avrupa'ya şantaj yapmasını kolaylaştırdı.
- 1985 ile 1990 arasında ABD kongresi, Amerikan firmalarının sarın ve hardal gazı gibi kimyasal silah hammaddelerini ihrac etmesine izin veriyor. Tesadüf(!) Ne önce ne de sonra; tam da Saddam'ın Kürtleri yok etmek istediği tarihlerde.
- Bu gazları halka atmak için gereken özel helikopter ve bombaların ihracı da yine aynı tarihlerde serbest bırakılmış. Başka? Biyolojik silahlar. Meselâ? Anthrax ve vebanın askerî versiyonu. Bütün bunların birer tesadüf olup olmadığına da (hâlâ varsa) Amerika'ya güvenen Kürtler karar versin.
- 1985 ile 1990 arasında Kürt soykırımı için Irak'a kimyasal ve biyolojik silah satan 18 Amerikan firmasının yanında Avrupalılar da var: 86 Batı Alman, 18 İngiliz, 17 Avusturyalı, 16 Fransız, 12 İtalyan, 11 İsviçre. Hepsi de Kürtleri bağrına basan, PKK/YPG'ye destek olan ülkeler. Bu da ilginç bir tesadüf(!)
- **Saddam bunları kullandı mı? Evet. Bu silahları atmak için kullanılan bombalardan 200.000 adet almış ve 20.000 tanesi kullanılmış. ABD'nin ihracat izni verdiği 1985 yılında Bağdat hükümeti radyodan şunu söylemiş: "Bir böcek sürüsü Arap milletine saldırıyor ama merak etmeyin, böcek ilacımız var"**
- Halepçe katliamında 5000 Kürdün öldüğü söyleniyor ama Saddam'ın Kürtleri yok etme politikası birkaç yıla yayılıyor ve resmî kayıtlara göre kimyasal saldırı yapılan 200 gün var. Yani Halepçe buz dağının görünen ucu olabilir. Öldürülen ve Türkiye'ye kaçan Kürtlerin malları da talan ediliyor.
- ABD, Saddam'a ve Tahran'a silah vermeye devam ediyor. Kürt soykırımında kullanılan silahlar ABD ve Avrupa'dan geldiği halde bunlar Saddam'ı kınayan beyanlarda bulunuyorlar. ABD "şeytan" ilân ettiği İran'a gizlice silah satıyor. İran da "şeytan" dediği ABD'den silah alıyor.
- Ama bu gizlilik perdesi yırtılacak: Bir Lübnan gazetesi olan Al-Shiraa, 3 Kasım 1986'da daha sonra IranGate skandalı olarak anılacak haberi yapıyor. Nedir? 1985 ağustosundan beri ABD Tahran'a TOW füzeleri satmaktaydı ve bunlar Irak tanklarının kâbusuydu.
- ABD'nin amacı silahtan kâr etmek miydi? Hayır, bu saçma. Silah pazarı 60-80 milyar dolarlık ufak bir şey; Coca Cola firmasından bile küçük. ABD Kürtleri, Şiileri, Tahran ve Bağdat'ı azar azar silahlandırıp savaşın sürmesini istiyor çünkü dünyada çok petrol var. Yani?
- Yani bu "ver petrol, al silah" kavgası değil, "sen petrol satma, sakın fiyat kırma ve sakın dolardan başka para kabul etme!" kavgası. Bkz. [Dikkat Kitap: Petrol kandan ağırdır güncellendi. Sürüm 3.0 yayında.](#)

- Geçelim... ABD sadece TOW değil HAWK füzesi de satıyor. Bunlar yerden havaya atılıyor ve uçak vurmak için kullanılıyor. ABD İran'a güya ambargo uyguladığı için silahlar İsrail üzerinden gidiyor İran'a. Yani İran, ABD'nin silahlandığı Saddam'ı yenmek için ABD silahlarını İsrail'den alıyor.
- İran'ın ödediği paranın bir kısmı orta Amerika'da, Nikaragua'da darbe yapmak için kullanılıyor. Çünkü CIA, ABD kongresinden izin almamış.
- CIA, bu darbeyi gerçekleştirmek için komşu Honduras'a üs kurmuş. Soto Cano üssü, CIA'nın ABD dışındaki en büyük ayağı. CIA'nın devirmek istediği kim? Sandinistler yani 1932'den beri ülkenin kanını ABD firmalarına içiren Somoza ailesi.
- 1983'te başkan Reagan ABD kongresinde öyle bir itirafta bulunuyor ki dinleyenlerin ağzı açık kalıyor: ABD ajanları darbecilere yardım için Meksika'da Exxon'a ait bir petrol tesisini havaya uçurmuşlar. Firma, bunu bahane ederek Nikaragua için hayatî önemi olan petrol sevkiyatını kesmiş.
- İran ve Nikaragua ambargolarını ihlâl eden, ABD kongresine ve ABD halkına defalarca yalan söyleyen başkan Reagan ve başkan yardımcısı G.W.H. Bush, yasalara göre görevden alınmalıydı. Tabi böyle bir şey olmadı. Bir kaç günah keçisi seçildi: kimler?
- Savunma bakanı Caspar Weinberger, amiral John Pointdexter ve Yarbay North. Bu keçiler ve saz arkadaşları suçlandı; yargılandı ve hüküm giydi ama hiç hapis yatmadı. G.W.H. Bush başkan olunca hepsine bir af çıkardı (1992) ve mesele kapandı. Weinberger ertesi sene Forbes dergisine genel müdür oldu.
- Pointdexter ne oldu? 2002'de Bush Junior başkan olunca ona özel bir istihbarat birimi kurdurdu: Total Information Awareness. 11 Eylül'den sonra ihdas edilen kurumun ismi Total Information of Terorist olarak değişti. Fakat garip bir olaydan sonra Pointdexter istifa etmek zorunda kaldı. Nedir?
- Pointdexter, terör saldırıları, suikast ve darbe tahminleri piyasası kurmuş, ismi FuturMAP! İnternette bağlanıp insan ölümleri üzerine bahis yapıyorsunuz. Diyoruz ya... bunlar psikopat. Oliver North ne yaptı? Fox News'ta haber muhabiri tabi!
- Peki IranGate skandalından sonra ABD Nikaragua'daki darbecilere yardımı kesti mi? Tabi ki hayır. Tamamen yasadışı olmasına rağmen CIA emriyle Suudi Arabistan darbecilere para ve silah gönderdi. 1986'da John Kerry'nin açtığı bir soruşturma, bu "yardım" hattında uyuşturucu ticareti yapıldığını gösterdi.
- Amerikalı gazeteci Russ Baker, Tahran'dan gelen silah ödemelerinin Caiman adalarındaki bir şirkete gittiğini keşfetti: SkyWay AirCraft Ltd. Firma sahibi Salem Ben Laden (Usama'nın kardeşi), genel müdürü Jim Bath, başkan Bush'un arkadaşı.
- Amerikalıların gözünde bütün bu "önemli" işlerin içinde Halepçe katliamı küçük bir ayrıntı idi. Hatta 211 gün süren kimyasal silah saldırılarında 5000 Kürdün ölümü daha da küçük(!) çünkü gerçek rakam belki yüzbinler. (Resimler: Halepçe'den Türkiye'ye kaçan Kürtler)
- ABD kongresinde bu soykırımın yaklaştığını fark eden bazı dürüst(!) senatörler Irak petrolünü boykot ederek "soykırım önleme" yasası teklif ettiler. Dış işleri bakanı George Schultz "erken" dedi; başkan Reagan veto ile tehdit etti. Colin Powell ve Dick Cheney, Saddam'a soykırım için açık çek verdiler.
- Colin Powell yıllar sonra Halepçe dâhil, yeşil ışık yaktığı soykırım bölgelerine gelecek, gazetecilerin önünde üzülmüş gibi yaparak poz verecekti. ABD Kürtlerin dostudur... Yersen!
- Netice? Ürdün Kralı Hüseyin, soğuk savaşın yıldızlarından silah tüccarı Sarkis Soghanalian'a bir gün şöyle demiş: "...ABD, İran ve Irak'a hem silah hem de yalan istihbarat vererek birbirlerini yıkmalarını sağlıyor..."
- Kürtler bu işin neresinde? Ağâh olmazlarsa yeni Halepçe'ler olabilir. Neden? Kuzey Irak Kürtleri çok büyük petrol rezervlerinin üzerinde yaşıyorlar. Bu petrol serbestçe dünya piyasalarına akarsa petrolün varil fiyatı 30\$ civarı olur ve bir daha yükselmez. Bunun anlamı ne?
- Birim üretim maliyeti 30 \$ üzeri olan ülkeler petrol satamaz. Yani? Rusya, Kanada, Meksika, ABD... Başka? Dolar talebi yani doların değeri hızla düşer. Çin veya Almanya gibi petrol ithal eden ülkeler bağımsız bir Kürdistan ister mi? Hayır. Çünkü çok büyük \$ rezervleri var.
- Kısacası, "Bağımsız Kürdistan" vaadiyle gelen bir Amerikalı veya Avrupalı gördüğünüz zaman bunu şöyle tercüme edin: "Selam Kürt, bize yeni bir katliam lâzım; Halepçe'de olduğu gibi başrolde oynamak ister misin?"

Uygurlar için ne yapılabilir?

Uygurlar için ne yapılabilir? Türkiye Çin'e posta koyabilir mi? Daha düne kadar Doğu Türkistan'ın yerini haritada gösteremeyen köşe yazarları Uygurlar konusunda atıp tutmaya başladı. Ticareti durdurun! Uygurları silahlandırın! Bir bakalım ne yapılabilir?

Çin'e ihracatı durdurabilir miyiz? Türk mallarına ihtiyaçları var mı?

Yok. Türkiye bu ülkeye sattığı ürünlerde rakipsiz değil. (çoğu işlenmemiş hammadde; artı değer çok zayıf)

Çin'den ithalatı durdursak?

Anlamsız. Çin'den aldığımız ve Türkiye'de üretilmediğimiz şeyleri PKK dostu Avrupa ve ABD'den mi alacağız? 2.5 trilyon ihracat geliri, 500 milyar \$ dış ticaret fazlası olan Pekin'i 16 milyar \$ kayıpla korkutup(!) kendimizi rezil mi edeceğiz?

Çin'den ithal ettiğimiz malları yerli firmalar üretemez mi? Devlet teşvik veremez mi?

Türkiye'de ARGE geri. İnovasyon teşviği verince pirim avcısı iş adamlarımız uydu değil ananas kokulu dış macunu yapıyor. Bürokratik ahlâksızlık sebebiyle markalaşma ve rekabet gücü zayıf.

Çin zulmü bütün dünyaya anlatılamaz mı?

Filistin, Irak ve Afganistan'daki zulmü anlatabildik mi? "Çin zulmü, zavallı uygur" diye dolaşan videoların birçoğu Tayland, Filipinler gibi ülkelerde çekilmiş. Uygur meselesini kendimize bile anlatamıyoruz.

Uygurlar için dünya kamuoyunu harekete geçiremez miyiz?

Hayır. Türkiye algı operasyonu yapamıyor; dışarıdan gelen taarruzlara bile etkili karşılık veremiyoruz.

İslâm birliği teşkilâtı, Birleşmiş Milletler ve diğer uluslararası kuruluşlarda Pekin'e baskı yapılamaz mı?

Arakan'da elde edilen sonuçtan fazlasını ummak gerçekçi olmaz.

Doğu Türkistan'daki Uygurları silahlandıramaz mıyız?

Bu, Uygurları mayın eşiği gibi kullanmak isteyen ABD'nin ekmeğine yağ sürer. Çin'in uyguladığı baskıların kat kat artmasına sebep olur. Ayrıca muharebe şartları açısından denize açılışı olmayan bir bölgenin bağımsız olması imkânsız.

Peki elimiz kolumuz bağlı bekleyelim mi? Zulme sessiz mi kalalım?

Çin'in içinde bulunduğu zorluklar var. Türkiye bunlara çözüm üretebilir. Böyle bir yol tutulursa Türkiye Uygur haklarının meşru garantörü olur. Pekin ve Ankara'nın yanyana yürümesi lâzım; karşı karşıya değil.

Çin'in sıkıntıları nelerdir? Teknolojisi ve parası bu kadar çok olan bir ülke, hangi konuda Türkiye ile ortaklık yapmak ister?

Pekin'in petrol ve gıda tedariki neredeyse %100 ABD tekeli altında. Bu Washington'a büyük bir şantaj fırsatı veriyor. Türkiye bu ablukayı kırabilir.

Çin gıda tedarik riski altında. <https://twitter.com/DDGrubu/status/980991889116745729>

Çin'in petrol tedariki neden risk altında? <https://twitter.com/DDGrubu/status/860988709163991041>

ABD gerçekten Uygurlara yardım etmek istiyor mu? <https://twitter.com/DDGrubu/status/860988011089199104>

Doğru Türkistan'ı karıştırıp Uygurları kullanmak isteyenler kim? <https://twitter.com/DDGrubu/status/860974111241236480>

Pekin'in gıda ve petrol tedarik problemleri birbiriyle nasıl bağlantılı? <https://twitter.com/DDGrubu/status/860990014653685761>

Uygurların yaşadığı Doğu Türkistan'ın petrol tedariki açısından önemi nedir? <https://twitter.com/DDGrubu/status/860991414162870273>

Pekin'in petrol tedarik problemi var. Petrol ihraç eden Rusya ise varil fiyatının 50 \$'dan az olmasını istemiyor çünkü Rus petrolünün üretim maliyeti yüksek. Suudi Arabistan'ın üreteceği petrolü, dolayısıyla petrol fiyatını ABD belirliyor. Çin, ABD ve Rusya ilişkisi nasıl? <https://twitter.com/DDGrubu/status/860993489420468224>

ABD'nin Pekin'e uyguladığı petrol-gıda ablukasında Arakan'ın yeri nedir? <https://twitter.com/DDGrubu/status/860994040581558272>

Uygurların bağımsızlık hareketi gibi gösterilen bu gerginliğin perde arkasında kim var? <https://twitter.com/DDGrubu/status/860994171167023106>

Banka nedir; nasıl çalışır; nasıl çalışmalıdır?

- Bu sayfada “normal” bankanın çalışma şeklini ve bankacılığın neden gerekli olduğunu anlatacağız. Dürüst bankacılığı anladıktan sonra kravatlı teröristlerin çıkardığı krizleri, faize dayalı sömürü sistemini ve küresel finansın ulus-devletlere yaptığı baskıyı daha iyi anlayabilirsiniz.
- Dünyada bankacılık hizmeti veren 30.000 kuruluş var; bunların yaklaşık yarısı hatırı sayılır şirketler. 8000 kadarı ABD’de, geri kalanı da diğer ülkelerde bulunuyor. En büyük 10 bankanın ellerindeki aktif 25 trilyon \$ yani Türkiye ekonomisinin 31.250 katı!
- Bu rakam elbette çok büyük ve gerçek ekonomik hayata tekabül eden bir zenginliği, birikimi yahut üretim kapasitesini temsil etmiyor. Nedir peki? Bu paranın çok azı gerçek ekonomi, geri kalanı ise taahhüt ticaretidir. Yani karşılıklı teminatlar ve vadelerin gayrimeşru spekülasyonu.
- Ama dediğimiz gibi bu silsilede amaç, bankacılık hakkındaki temel bilgileri kuvvetlendirmek. Bu finansal gücün kötü amaçla kullanılmasını anlatan 2 kitap yayınlamıştık; PDF formatında indirip okuyabilirsiniz:
 - [Dikkat Kitap: Banka Ordudan Tehlikelidir](#)
 - [Dikkat Kitap: Liberalizm Demokrasiyi Susturunca...](#)
 - [Silsile: 2008 krizinin suçluları yakalandı mı? Yeni bir krizi engelleyecek tedbirler alındı mı?](#)
- Önce biraz tarih: 11ci yüzyılda Akdeniz dünya ticaretinin merkeziydi. İstanbul, Venedik başta olmak üzere birçok şehirde dönemin kıymetli mallarının ticareti yapıyordu: Nadir kumaşlar, baharat, altın, gümüş...
- Baltık denizinden gelen amberden İran halılarına kadar her çeşit malın en değiştirdiği bu pazarlarda onlarca farklı paranın döndüğünü tahmin etmek zor değil.
- Tabi savaşlar, taht kavgaları gibi sebeplerle bu paraların değeri artıp azalabiliyordu. Bugünküne benzer bir enflasyon riski de vardı: Ekonomisi kötü giden krallar, paralarının içindeki altın ve gümüş miktarını azaltıyorlardı. Sahte paralar da ayrıca bir sıkıntıydı.
- Seyahat, bugünkünden daha tehlikeliydi; soygun, fırtına hatta vahşi hayvanlar da tüccarlar için sorun teşkil ediyordu. Bütün bunlara karşı en iyi tedbir Müslüman tüccarlardan geldi: Teminat mektubu! Tüccar, para yerine parayı temsil eden bir mühürlü bir kâğıtla ödeme yapıyordu.
- Bu akıllıca çözüm Haçlı seferleri sırasında Avrupa’ya yayıldı. Bugünkü Mason teşkilâtının temeli olan Templier şövalyelerinin hızla zenginleşmesini sağlayan şey de ticaret değil, Arap diyarı ile Avrupa arasında dönen teminat mektuplarıydı.

- Bu hizmet, bugünkü kredi kartlarına, akreditif ve banka mektuplarına benzetilebilir. Tabi bugünkü bankaların tek işlevi bu değil. Mevduatın toplanması ve bunun yatırım kredisi olarak dağıtılması da kanaatimizce meşru bir hizmet. Nedir?
- Elinde "fazla" parası olan küçük tasarrufların bir fabrikaya ortak olması yahut milyarlarca dolarlık ihracat yapan bir firmanın halktan ufak paralar toplayıp ticaret yapması imkânsız. Biriken tasarrufu, sermaye ihtiyacı olana ulaştırmak ve kazancını küçük ortaklara dağıtmak bankanın görevi.
- Yani banka, bir para pazarı. Nedir? Tüketici tek tek yumurta, süt, deterjan üretenlere gidip alış-veriş yapmak yerine pazara gider ve herşeyi bulur. Satıcı, hiçbir mal üretmemiş olabilir ama o malları toplayıp mahallede tezgâh açması, insanlara hizmettir.
- Peki faiz bunun neresinde? Faiz elbette ahlâksızca bir şey. Neden? Çünkü kâra ortak etmek yerine küçük tasarrufluya faiz garantisi veren banka, yatırım riskini garantilemek yani para kaybetmenin önüne geçmek için yatırımcıya faizle para verir. Sonra?
- Yatırımcı, meselâ toplanan parayla pamuk eken bir çiftçi, faizle borçlandığı için işçilerin hakkını vermeden önce bankaya faizi ödemeye çalışır. Aşırı gübre ile toprağı kirletir; mazot fiyatının yükselmesinden korktuğu için yakıt stoklar...
- Kısacası faiz zulüm getirir. Çünkü riski bir insanın omzundan diğerine aktarırken kârı ters yönde akıtır. Yani parası olan, sermayenin zor bulunmasını suiistimal ederek riske ortak olmadan kâra ortak olur. Tersine, işe ihtiyacı olan fakir yahut sermayesi olmayan sanayici de banka eliyle sömürülür.
- Bu iddiamıza bakarak bazı insanlar "evet ama bugünkü sistemde faizsiz ekonomi imkânsız" diyebilirler. Aslında tam tersi, faizsiz ekonomi, gerçek bir ekonomi olabilir. Yani kimi insanlar çok, kimileri az riskleri göze alırlar. Sermaye, risklere dağıtılır; kâr da bunu takip eder.
- Dikkat ederseniz, birçok bankanın isminde bir meslek vardır: "Denizcilik bankası, emlak bankası, esnaf bankası, tarım bankası...". Bu Avrupa ve ABD'nin köklü bankalarında da böyledir. Zira gerçek bankacılıkta meslekî uzmanlar olur ve herkese kredi vermezler(di).
- Yani bankacı, esnafın, müteahhitin, deniz ticareti yapan ihracatçının kârına ve riskine ortak idi. Bankalar "bu gemiyle okyanusu geçemezsin, bu tarlaya pamuk ekemezsin..." diyerek ortak olacakları yatırımı koruyorlardı. Bugün yatırım kalitesine bakmadan faizle kredi veren bankalar ekonomi için zararlıdır.
- Gayrimeşru kâr transferi sadece bankada olmaz. Meselâ para kazanmasa bile taksiciye zorla kira(!) ödetmek faiz ile aynı sebepten zulümdür. Eskimiş tesisat sebebiyle çıkan yangının bedelini ev sahibi yerine kiracıya ödetmek zulümdür. Risk transferi, kâr ve mesuliyet ile orantılı olmalıdır.
- Gördüğümüz gibi finans yahut bankacılık kendi başına bir kötülük sebebi olamaz. Her alet gibi bunların kötü amaçla kullanılması mümkündür; kişisel ahlâk ve devletin adaleti bu alanda da tecelli etmelidir.
- Finans ve risk denince... Meselenin yeni olmadığını ispat etmek için Girit'ten bir örnek verelim. Sigortacılığın antik şekli... Giritli tüccarlar bir sendika kurmuşlar ve fırtınada gemilerini kaybeden üyelerine yeni gemi alacak kadar para ve ek sermaye veriyorlarmış.
- Buna benzer bir örnek Londra'da yangınlara karşı teşkil edilmiş. Kısacası insanlar, öngöremedikleri riskleri kapsayan finansal ürünler ihdas etmişler. Bu güvencenin fiyatı olarak ufak bir aidat ödemek ve risk gerçekleşirse toplu bir para almak...
- Elbette sigorta şirketini dolandıran üyeler ve garanti verdiği halde sigortalıya parasını ödemeyen sahtekâr şirketler olmuş ve olacak. Burada sıkıntı sigorta mekanizması değil insanların açgözlü olması: Yani haddinden fazla kâr alıp riski ötekilere vermesi. Adalet bunu engellemeli.

S-400 füzesi, ABD darbelerini engellemek için kullanılabilir mi?

- Satın aldığımız S-400 füzeleri, ABD tarafından yapılacak darbeleri engellemek için kullanılabilir mi? ABD'nin başka ülkelerde yaptığı darbelerle bakarak S-400 için ne söylenebilir? Ve ABD neden "müttefik" dediği Türkiye'de darbe yapıyor?
- ABD, silahlarını sadece darbe sırasında kullanmıyor. Başarılı darbelerden sonra başa geçirdiği sömürge valilerini korumak için balistik füzeler atabilen savaş gemileri yolluyor.
- Bunlar birkaç yüz km menzile sahip, isabet başarıları yüksek silahlar. S-400 gibi savunma sistemleri bu füzeleri durdurabiliyor. Bu meseleyi bir örnekle açalım şimdi.
- Soğuk savaş sırasında CIA komünizm ile mücadele uğruna pek çok darbe yaptı. Ancak Berlin Duvarı'nın 30 yıl önceki çöküşü ABD'nin hükümet darbelerini engellemedi. Venezuela'dan Türkiye'ye, Gürcistan'dan Tayland'a kadar her yerde CIA yeni darbeler hazırlıyor. Neden?
- ABD'nin dış politikası, askerî saldırganlığı ve CIA gibi istihbarat organları, Amerikan ulusunun değil birkaç şirketin menfaatine hizmet eder. Yani komünizm ile mücadele, uyuşturucu ile savaş ve İslâm(!) terör, ABD'nin istediği yere saldırması için bahanedir.
- Ambülans yakan Gezi Parkı çapulcuları, hendek kazdırıp sokaklara mayın döşeyen #PKK'lı belediyeler, seçim hileleri ve sokakları karıştırmaya çalışan provokatörler yeniden sahnede. Bazen başka ülkelerin aynasına bakmak, kendi tarihini anlamak için daha faydalıdır. Meselâ?
- #FETÖ gibi paralel devletler Türkiye'ye has değil. ABD bunları her yerde kurar: 31 Mart 1964'te, CIA Brezilya devlet başkanı João Goulart'a karşı askeri bir darbe yaptı. 30.000 öğrenciyi, entelektüele, muhalif ve yüzlerce kişiyi işkence edildi; yıllar süren acımasız askeri diktatörlük başladı.
- Neden yapıldı bu darbe? ABD şirketlerinin menfaatlerini savunmak için tabi. Başkan Goulart, solcuların hükümetten atılmasını isteyen ABD'ye itaat etmedi; Küba ve diğer komünist ülkelerle ilişkilerini kesmedi. Amerikan karşıtı söylemleriyle Washington'u rahatsız etti.
- Başkan João Goulart, işçi haklarını müdafaa, yeniden toprak dağıtımı, genel oy hakkı, kira kontrolü, büyük şirketlerin kârlarının vergilendirilmesi, petrol rafinerilerinin kamulaştırılması ve eğitim için fonların arttırılması gibi sosyal reformları uygulamaya başlamıştı.
- ABD buna cevaben, diplomatik ve mali baskı, tecrid, muhalif siyasetçilere destek ve darbeye istekli askerlerle doğrudan işbirliği dâhil olmak üzere Goulart hükümetini hedef alan eylemler başlattı.
- ABD Ulusal Güvenlik Arşivi tarafından yayınlanan, Başkan Kennedy'nin ses kayıtlarına göre, Brezilya'daki askeri darbe, 31 Mart 1964'ten iki yıl önce planlanmış. Sokak hareketleri, anti-komünist gruplar ve Katolik kilisesi de darbeye ortak edilmiş.
- Önemli bir şeyin altını çizelim: ABD'nin gerçek derdi komünizm değildi. Verimli toprakları, yeraltı zenginliklerini kullanan ve hiç vergi ödemeyen ABD şirketlerinin menfaatiydi. Bu sömürü sisteminin ayakta kalması için azınlık bir ayrıcalıklı sınıf vardı. Bugün de Brezilya bu durumdadır.
- ABD Hükümeti, yıllarca darbeye hiçbir rolü olmadığı konusunda ısrar etti. Ancak, açılan [arşivlerdeki gizli belge](#), ABD başkanı Lyndon Johnson'ın darbeyi aktif olarak hazırladığını gösteriyor. Darbe planlarını JFK yönetiminden devralmıştı.
- ABD, faşist darbe hükümetini desteklemek için, bir uçak gemisi ve savaş gemileri, askeri uçaklar, isyan bastırmak için göz yaşartıcı gazlar da dâhil olmak üzere 110 ton mühimmat ve teçhizat gönderdi.

- ABD'nin dış politikasını tek bir kelimeyle özetlemek gerekirse "SALDIRGANLIK" denebilir. ABD, denizden yaklaşıp hava sahasını kontrol almaya büyük önem verir. Bu yüzden S-400 gibi ABD uçaklarını vurabilecek hava savunma sistemleri ABD'yi çok rahatsız eder.
- Deniz ve hava hakimiyeti ile karayı abluka altına almak, değişmez bir unsur. Önce sadece deniz hakimiyetiydi ve İngilizler tarafından birkaç asır uygulandı. Sonra ABD aynı doktrini geliştirdi ve hava kuvvetlerini ekledi. [Bu konuda şu silsile okunabilir.](#)
- 31 Mart 1964'te başlayan askeri darbe, Cumhurbaşkanı João Goulart'ın Uruguay'a kaçmasından kısa bir süre sonra başarılı oldu ve Brezilya'da on yıllardır yapılan sosyal reformlar yok edildi. Amerikan şirketleri vergi ödemeden kaynakları kullanmaya devam edebilecekti.
- Darbede iktidara el koyan General Humberto de Alencar Castello Branco, sendikaları yasaklamak için derhal harekete geçti; "şüpheli komünistleri" tutuklattı ve işkence yaptı; hükümetin eleştirilmesini yasakladı ve komünist ülkelerle ilişkilerini sonlandırdı.
- İki yıl içinde, yabancı şirketler Brezilya endüstrisinin yaklaşık yarısını kontrol altına aldı. 1971'de, Brezilya'da devlete ait olmayan büyük şirketlerin% 70'i yabancılara aitti.
- Askeri diktatörlük sırasında muhalifler tutuklandı, hapsedildi, işkence görüldü ve kayboldu. Brezilya hükümetinin 2007 raporuna göre, cezaevlerinde 475 kişi kayboldu ve otuz bin işkence gördü.
- CIA ajanları aktif olarak yüzlerce Brezilyalı askeri ve polis memuruna işkence teknikleri konusunda eğitim verdi. İşkence teknikleri, sokak çocukları, evsizler ve dilenciler üzerinde test edildi.
- 1979 af yasası uyarınca, hiç kimse Brezilya'nın diktatörlüğü sırasında işlenen insan hakları ihlalleri için yargılanmadı. Ve elbette, darbenin Amerikan destekçilerinin hiçbir zaman sorumlu tutulmadı.
- 6 Aralık 1976'da devrik başkan João Goulart, Arjantin'de darbeci başkanın emriyle zehirlenerek bir öldürüldü. Bu cinayet, CIA destekli Condor Operasyonunun bir parçasıydı.

ABD bir hukuk devleti midir?

- Son zamanlarda babacan hâkim Frank Caprio'nun maceraları geziyor internette. Amerika'nın Rhode Island eyaletinde görev yapan Caprio Noel Baba gibi, para cezası kesmeye kıyamıyor; herkesi affediyor. Bu tabi reklâm. Ya gerçek Amerikan adaleti nasıl işler?
- Amerika'da hapisteki insan sayısı 2.5 milyon. Toplam nüfusun sadece %13'ü zenci iken hapisteki Amerikalıların %71'i zenci. [Amerika](#) hapisteki insan nüfusunda [Rusya](#) (600.000) ve [Çin](#)'den (1.5 milyon) bile önde.
- "Evet ama zenciler daha çok suç **işliyor**" diyenler de aldaniyor. [Zira Amerikan polisinin öldürdüğü zenci sayısı şehirdeki suç oranlarından bağımsız.](#)
- Bugün ABD hapisanelerindeki zenci sayısı, 1850'deki köle sayısından fazla. [Sempatik hâkim Caprio'nun videolarını "ah nerdee Türkiye?" diye paylaşan sazanlara da selâm olsun.](#)
- Dünya nüfusunun sadece %5'inin yaşadığı Amerika'da dünyadaki tüm mahkûmların %25'i yaşıyor. Nasıl çalışıyor bu makine? ABD'de eyaletlerin yarısından fazlası özel hapisanelere ihale açıyor ve mahkûm olmasa bile yatak başı para ödüyor. Cezaevlerinde milyarlar dönüyor!
- Aslında bu bir para çarkı. Yani insanlar suç işledikçe ABD'deki bazı şirketler muazzam para kazanıyor. Çünkü cezaevlerinin bir kısmı özelleştirilmiş. Bu sebeple gençleri, göçmen ve zencileri kasıtlı olarak suça itiyorlar.
- Özel hapisaneler mahkûmları zorla çalıştırıyor ve asgarî ücretin altında bir para ödüyor. Çoğu zaman yemek, giysi ve dışarıyı aramak fahiş fiyata. Cezası biten mahkûmlar bazen 30.000 \$ borçla dışarı çıkıyor ve tabi yeniden suç işliyor.
- Cezaevlerinin kâr etmesi ve eyalet bütçesine yük olmaması için yerel idareler özellikle zencileri her fırsatta tutukluyor. Meselâ aynı miktarda uyuşturucu ile yakalanan bir zenci, beyaza kıyasla 3 ila 6 kat fazla hapis cezası alır. [Yeniden başlama riski vb bahane edilir.](#)
- Biz Amerika'nın daha çok yurtdışında, bilhassa İslâm coğrafyasında yaptığı zulmü biliyoruz. Meselâ Guantanamo ve Abu Graib gibi. Oysa ABD devleti kendi halkına da zulmeder. Tabi beyaz, zengin ve Hristiyan olanlar bu zulümden kurtulur hatta istifade eder.
- Peki ABD'nin kendi halkına ettiği zulüm sadece zenciler veya cezaevleriyle sınırlı mı? Değil. [ABD'de fakir olmak da bir suçtur.](#)
- Cezaevlerine geri dönelim. Bir kere içeri girince zencilerin yakasına yapışıyorlar. İçeride kavgaya çıkması için 500 kişiye 2 telefon veriliyor. Kavgaya karışanların cezası uzatılıyor ve özel cezaevi şirketi böylece bedavadan köle kazanıyor.
- 6 milyon eski mahkûm oy verme hakkını kaybettiği için zencilerin yaklaşık %10'u oy kullanamaz. Zenciler oturdukları semtlere ve hapis yatmış akrabalarına göre riskli grup olarak fişlenir. İşlemediği suçun sadece mahallinden geçiyor olmak bile bir zenciye hapse götürebilir.
- Amerikan polisi her gün 3 insan öldürür. Bunların üçte biri silahsızdır. Ölen zenci, öldüren polis beyaz olduğu zaman mahkeme yapılmaz. FBI polis şiddeti ile ilgili istatistikleri yayınlamadan önce biraz "düzeltir" yani gerçek bundan daha acıdır.
- ABD'de [zenci olmak da fakir olmak gibi bir suçtur.](#)
- ABD'de "adalet" denen şey aslında bir racondur. Ticaret ve endüstriyi engellemediği müddetçe hak yemek serbesttir. [Devlet eliyle zencilere karşı ırkçılık yapılır.](#)
- ABD'de kölelik kalkmadı; bu yalandır. [Kölelik sadece şekil değiştirdi.](#)
- ABD bir hukuk devleti değildir ama zihinleri işgal altında olan insanlar bunu fark etmezler. [ABD propagandası çaktırmadan zencileri ve fakirleri insanlık kapsamı dışında bıraktığı için](#) Türkiyeli aydın bozuntuları da ABD'yi özgür bir ülke zanneder.
- ABD bir polis devletidir. Tabi Türkiye'den gezmeye gidenler yahut güzel bir işi, maaşı olanlar bunu fark etmezler. [Ama unutmayın, adalet zenginlerin yüzme havuzunu fakirlerden koruyan bir çoban köpeği değildir.](#)

- Gerçek adaleti zenginlerin bekçi köpeğinden ayıran şey, [hâkim, polis ve savcıların zayıflar karşısındaki tavrıdır](#): Yetimler, dullar, sakatlar, mülteciler...
- Amerika'da "adalet" denen kurum, insanların mutsuzluğunu paraya çeviren kanlı bir makinedir. Fakirleri ve zencileri hapse atarak köleleştiren bu şirketlerin hisse senetleri, zengin Amerikalıların emekli sandıklarını doldurmakta...
- Amerikan cezaevleri özelleştirilmekte, mahkûmlar köle gibi çalıştırılırken sağlık, yiyecek vb her hizmet mahkûma borç olarak yazılmakta. Bu şirketler ceza yasalarının her yıl daha fazla ağırlaştırılması için lobi yapıyor.
- Tabi ABD'deki hukuk ihlalleri sadece fakirler ve zencilerle de sınırlı değil. ABD bir mülteci cehennemi oldu. ABD ordusunun ve CIA'nın yıllardır talan ettiği [Latin Amerika ülkelerinde yaşayan insanlar ABD'ye geldikleri zaman devlet onların çocuklarını alıyor](#).
- Sürekli tıptaki ilerlemeler ve sağlık amaçlı robotlarla gündeme gelen [ABD'de fakir insanlar diyaliz makinesine bağlanmaz hatta hastahaneden dışarı atılır](#).
- Amerika'da bir zenci bir erkeğin polis tarafından öldürülme ihtimali, beyazlara kıyasla 21 kat daha fazladır.
- Neticede ABD bir hukuk devleti değildir. Zenginlerin giderek daha fazla zenginleştiği bu ülkede ekonominin ihtiyacı olmayan fakirler, diplomasız zenciler ve sakatlar polis tarafından ya öldürülüyor yahut özelleştirilmiş hapisanelerde köleleştiriliyor.

Gerçekler hakikaten var mıdır?

- Gerçeklerden, Hakikat'ten ve bizim bunları ayırdetme imkânlarımızdan konuşalım. İnsanlar var zannettikleri şeylerle gerçekleri her zaman birbirine karıştırmışlardır. Nedir bu karışıklığın kaynağı? Dış "gerçeklerin" içimizdeki algı ile birebir örtüştüğünü kim garanti edebilir?
- Göz'ü istediğiniz kadar küçük parçalara ayırın; "objektif gerçeklere" asla rastlayamazsınız. Yani vehim, illüzyon, halüsinasyon, cinnet ve toplu cinnet hallerimizin temyiz mahkemesi gözün içinde değil. Ya akıl?
- Göz gibi beyni de ince dilimlere bölebiliriz ama sübjektif gerçeklerle tartışılmaz, mutlak, objektif, baş harfi büyük "G" ile yazılacak bir Gerçek'i yine bulamayız.
- Peki gördüğümüz her şey yalan mı? Septik/ şüpheci filozofların girdabına düşMEmek için "Derin Göz" kitabını tavsiye edelim evvelâ... [Dikkat Kitap: Derin Göz](#)
- "Akıl" dediğimiz zaman bir çok insan zekâ veya ona yakın bir şey anlar. Yani problem çözme kapasitemiz, varlıkları kavramsallaştırma, olaylara anlam verme: "Bayrak" bez parçası değildir; "Anne" doğurmuş bir dişiden daha fazla bir şeydir; "vatan" alınıp satılacak bir araziden farklıdır.
- İşte bu kavramsallaştırmaya zemin oluşturan manevî değerler, gelenek ve daha bir çok etken, kendi gerçeklerimizi bina etmemize sebep olur. Vücutlarımız kütle hacim gibi aynı gerçeklere mahkûm olsa da bunlara mânâ vermekte diğer insanlardan ayrılıyor.
- Bu şartlarda "Objektif Bilgi" diye bir şeyden söz edebilir miyiz? Bkz. [Objective Information / معلومات موضوعية](#)
- "Sanal gerçeklik" dediğimiz teknoloji, bize ziddi hakkında şüphe duymanın da kapısını açtı: Sanal gerçeklik var olabildiğine göre bir de gerçek gerçeklik olmalı. Ama şu anda yaşadığımız (yahut yaşadığımızı zannettiğimiz) hayatın gerçek olduğunu garanti edecek bir bilim var mı?
- Şayet 5 hissimiz, sanal gerçeklik makinelerindeki gibi aldatılabiliriyorsa, bilimsel "gerçekler" de yalan olabilir. Zira mikroskop, teleskop, x-ışını... bilimsel ölçme ve gözlem için kullandığımız ne varsa 5 hissimize "konuşur" yani algılarımızın uzantısı olan bu aletler çok iyi çalışsa bile bizim gerçekten gerçek olan gerçeklerle temas etmemizi garanti edemezler.
- Biz insanlar, gözlerimizden gelen "yanlış" bilgileri aklımızla temyiz ederiz. Meselâ elimizle düz olduğunu hissettiğimiz kalem suda kırık görünse bile kalemin kırık olmadığını "biliriz". Aslında ellerimizin (bu konuda) gözden daha az hata yaptığına iman ederiz. Gerçek gerçeklere ulaşmak için yeterli mi?
- İnsanlar gözleriyle "gördüklerine" inanmazlar her zaman ve bunun için "görünenler" eylemlerini etkilemez. Meselâ sahnedeki adam testere ile ikiye bölündüğü zaman kimse ambülans çağırır. Çünkü görmek ile "inanmak" arasında büyük bir mesafe vardır... Nedir görmek?
- Güneşin ışıkları dışarıdaki cisimlerden yansıyarak bizim et-Gözümüze varır. Et-Gözün uzmanlaşmış bazı hücreleri gelen ışığın rengine göre değişen sinyallerle bunları beyine bildirir. Teknik olarak söylersek ışığın elektromanyetik sinyalleri bu uzman hücreler tarafından bio-elektrik mesajlar olarak "tercüme" edilir.
- Gözden gelen mesaj yığını beynimizin "görme" sisteminde bir "görüntü" haline getirilir ama insan bu aşamada "gördüklerine inanmak" noktasından hâlâ çok uzaktır. Beyin tarafından inşa edilen bu görüntü bellekteki kavramlarla anlamlandırılır: Bir eşya, bir yiyecek, bir ışık, renkler, uzak, yakın...

- Bu anlamlandırılmış görüntü ise aklın diğer işlevleriyle test edilir: Bellek, temyiz, tahayyül, tasavvur... Neden? Çünkü göz değildir gören. Bunu neredeyse sezgisel olarak biliyoruz.
- Meselâ hareket halindeki bir cismin hareket ettiğini "görebilmek" için önceki konumlarını hafızada tutmak ve yeni konumlarla karşılaştırmak, ardından da birleştirmek icab eder. Sadece konumları hatırlamak da yetmez.
- Uçan bir kuş ise baktığımız, o kuşa bir **"kimlik"** veririz. Bir **"identity"** yani zaman içinde değişmeden (**identical**) kalan bir AYNILIK. Her yeni konumda gördüğümüz kuş eğer o **AYNI** kuş ise **"kuş şuradan şuraya uçuyor"** diyebiliriz. Aksi takdirde gökyüzünde değişik noktalarda ve kanatları değişik biçimlerde açılıp kapanmış kuş fotoğrafları görmüş gibi oluruz ama uçan kuşu göremeyiz.
- *"Sanat bu kusurlu ve dengesiz dünyanın yanıltıcı, aldatıcı şekillerinden görünenin içindeki Gerçeklik'i çekip alır... O gerçeklik zihninin keşfettiği üstün bir Hakikat ile donanır. Aldatıcı görüntülerin tersine Sanat günlük gerçeklikten daha üstün ve daha gerçek bir Hakikat içerir" (Hegel, Estetik yani sanat felsefesi)*
- Fakat gözlerimizden gelen "yalan" bilgileri düzeltmesi gereken zekâ da her zaman görevini yapamaz. İnsan bazen korkularının esiri olur. Bazen de toplumdan tepki almak istemediği için kabul gören yalanları, rahatsız eden gerçeklere tercih eder.
- Gelin bu bilgiler ışığında baştaki sorumuzu tekrar soralım: Sanal gerçeklik varsa "gerçek" dediğimiz gerçekliklerin de sanal olmadığını bilimsel olarak ispat edebilir miyiz? Etrafımızdaki dünya gerçek değil rüya olabilir mi? Meselâ Inception filmindeki gibi?
- Inception filmini seyretmiş olanlar hatırlayacaklar, rüya içinde rüya gören özel ajanlardan biri gerçekle rüyayı ayırd etmek için bir topaç kullanıyordu. Eğer onun gördükleri gerçek hayatta ise topaç durmalıydı. İşte bizim de böyle topaçlara ihtiyacımız var.
- Pozitif bilimlerin dar kalıplarında düşünürsek bilimsel gerçeklerin Matrix'inde kayboluruz ve Hakikat'i bulamayız. [Bilim Felsefesi](#)
- Demek ki algılarımızdan, hatta bilimden bile şüphe etmemize sebep olan bir iç-akıl var. "Ben kimim?" yerine "Ben kimdir?" diye soracak kadar güçlü bir akıl bu.
- Matrak bir baba oğlunun yaptığı resimleri fotoğraf ile "gerçek" hale getirmiş. Gerçek dünyanın bizim gördüğümüz gibi olduğunu, çocuğun da "gerçekleri" büyüdükçe öğreneceğini kim ispatlayabilir? Belki de hepimiz gerçekleri unuttuk ve çocuklar hâlâ bir şeyler hatırlıyorlar? Bkz. [Çocuk hayatı görünmesi gerektiği gibi değil yaşadığı gibi resmeder](#)
- Gerçekleri Hakikat'ten ayırmak için insanlar güzellik üzerine tefekkür etmelidir. Zira insanı insan yapan teknik zekâsı değil hür olmasıdır. Hürriyetin ifade sahası ise güzelliştir. Güzeli suretler ve güzel davranışlar... Haliyle Hakikat'in yolu bilimden değil sanattan geçer.
- *Zira Gazâlî Hazretleri'nin İhya'da buyurduğu gibi "Ateşin haberini alan değil yanına oturan ısınır"*
- *"Günümüz insanı zannediyor ki bilginler bize öğretirler, şairler ve müzisyenler de bizi eğlendirirler. Sanatçıların onlara bir şeyler öğretebilecekleri akıllarına gelmiyor bile!" (Ludwig Wittgenstein, Karışık Saptamalar)*
- İnsanlık, ruhunu tatmin edecek yegâne Hakikat'ten uzaklaşıyor. Zira Rönesans'tan bu yana sanat ifsad oldu. Önce Avrupa, ardından bütün dünya bu girdabın içine düşmüş durumda. Bkz. [Dikkat Kitap: Rönesans'ın Kara Kitabı](#)
- Rönesans, sadece felsefe ve siyasette değil sanatta da sekülerleşmeyi getirdi ve insanlar güzellik ile cazibeyi birbirinden ayıramaz oldular: Henri Matisse şöyle demiş: "... Fotoğraf hayal gücünü rahatsız etti çünkü makine sayesinde eşyayı hissetmeden gördük ..."
- Son 4 asırda nice savaşlar çıktı; krallıklar devrildi; sınırlar yer değiştirdi. Ama hiç kesintiye uğramayan bir şey var: Biz insanlar Hakikat'in yerine gerçekleri koyduk. Hesaplamayı düşünmek zannettik. Bugün insanlara "sen insansın" demek bile hayal. [Dikkat Kitap: Sen insansın, homo-economicus değilsin!](#)
- Inception filminde rüya içindeki ajanları uyandırmak için yüksek bir yerden suyun içine atıyorlardı. Zannediyorum bizim gezegenimizde bu düşüş Ölüm'e tekabül ediyor. Bir âlemde ölürek bir başka âleme doğmak. Bu sayede önceki âlemin rüya olduğunu fark edeceğiz. [Bir ölüm provasıdır uyku](#)
- İnsan'ın varlığı 3 türdür: Taş ve tahta gibi cesedi, hayvan ve bitki gibi nefsi, bir de bunların yasalarına tabi olmayan rûhu. İnsan, sıcak-soğuk, acı-tatlı ayrımı yapabildiği gibi iyi-kötü ayrımı yapabilecek şekilde teşhis edilmiştir.
- İnsan, cisminden ibaret değildir. Gözlenebilir evrenin gerçekleri ancak bizim cismimizi kuşatır; ruhumuzun hakikati için yeterince büyük değildir.

Sanatın bir eğlence değil ilim olduğunu idrak etmiş olan okurlarımız için birkaç sanat tasavvuru kitabı tavsiye ederek silsileyi sırlayalım...

1. [Rönesans'ın Kara Kitabı](#)
2. [Sen insansın, homo-economicus değilsin!](#)
3. [Soyut Sanat Müslümanın Yitik Malıdır](#)
4. [Senin tanrın çok mu yüksekte?](#)
5. [Gözle dinlenen müzik: Tezyin](#)
6. [Edward Hopper'ı okumak](#)
7. [İslâm'da Mimar ve Şehir](#)
8. [Derin Göz](#)
9. [Sanat Yoluyla Hakikat Bulunur mu?](#)
10. [Sanat karanlıkta çakılmış bir kibrittir...](#)

3cü dünya savaşı: Ne zaman başlar? Kaç yıl sürer? Nasıl biter?

- Soğuk savaş dönemini Mısır, Filistin, Irak, Afganistan, Kore, Vietnam ve diğer kanlı cephelerine rağmen "soğuk" kabul edersek yeni çıkacak dünya savaşına "3cü" demekte bir sorun yok.
- İlk önce son iki dünya savaşına hızla bakalım: 1 Dünya Savaşı neden başladı ve bitti amacına ne zaman ulaştı? Sykes-Picot anlaşmasının hedeflerine ulaşınca yani: Petro-sterlin sistemi kurulunca. Bu sistemin temel parçaları neydi?
 - İran ile Osmanlı petrolünün ve Süveyş gibi stratejik deniz yollarının İngiliz kontrolüne geçmesi,
 - Bakü petrolünün 1917 devrimiyle engellenmesi,
 - Rusya'nın [Lenin sayesinde Sykes-Picot'dan çıkartılması](#),
- Sarıkamış harekâtı ve Çanakkale Savaşı'ndan sonra Osmanlının kendini savunma kapasitesi tamamen ortadan kaldırılmış oldu ve Ekim devrimi ile birlikte [Rus çarı da ortadan kaldırılınca petro-sterlin sistemi için hiçbir tehdit kalmadı](#).
- İİci Dünya Savaşı ne zaman bitti? Petro-Sterlin sistemi el değiştirip petro-dolar haline gelince. Yani? Başta İngiltere olmak üzere bütün dünya bretton Woods anlaşmasını imzalamaya hazır hale getirilecekti. Türkçesi: Bütün dünya Amerikan doları önünde diz çöktü.
- Bu sebeple 3 Dünya Savaşı başlama ve bitiş şartları aynı gözle değerlendirilebilir. Önce birkaç cümle ile savaş hakkındaki önyargıları işaret edelim; ardından 3cü dünya savaşını konuşalım. Bkz. [Geleceğin savaşları neye benzeyecek?](#)
- Evet, gelelim 3cü dünya savaşının sebeplerine... (resim x) ABD kağıttan bir kaplan değil ama yaralı hatta ağır yaralı bir kaplan. Dünya savaşlarıyla kurulan sömürü makinesi paslandı.
- ABD (aslında ABD'ye hakim olan aileler ve şirketler) eski gücünü yakalamak için her sene daha çok [savaş çıkarmak zorunda](#).
- Dolar rezerv para vasfını kaybediyor; Hızlı gelişen 20 ülkenin dövizini zemin kazanıyor.
- Nixon 1971'de doların altın denkliğini iptal ettiğinden beri doları tuvalet kâğıdından ayıran tek şey Amerikan ordusunun öldürme kabiliyeti.
- ABD'nin bu duruma tepkisi? Türkiye, Venezüella, Brezilya ve Ukrayna'da darbe, Pekin'e örtülü petrol ambargosu, Alman ekonomisine sabotaj...
- Ayrıca Atlantik medyası (The Economist, BBC, CNN, ...) ve kredi kuruluşları prestijlerini riske atıyorlar: Sürekli aynı yalanlarla ABD ve Batı Avrupa dışındaki ekonomileri kötüliyor, kredi notlarını kısıyorlar.
- Bir yandan da ABD'den bağımsız ittifakları engellemek üzere uyuyan ajanlar uyandırılıyor ve operasyon sipariş ediliyor.
- ABD'nin 2ci dünya savaşı sonrası gücüne yeniden erişmesini isteyen ve ABD'den daha güçlü olan bir el sermayeyi buraya kışkırtmaya kararlı. Peki ya 3cü dünya savaşı?
- Yeni bir dünya savaşının çıkması için gerekli şartlar oluştu. Tabi "yeni bir dünya savaşı" deyince insanların aklına hemen binlerce nükleer başlığın patlaması ve insanlığın sonu geliyor. 2ci dünya savaşından önce "yeni bir dünya savaşı çıkarsa mağara devrine döneriz" denilmişti. Hiç de öyle olmadı. Neden?
- Savaş sınırsız bir şiddet boşalması değildir. Yani savaşan devletler bütün güçlerini bir anda, tek bir cepheye teksif etmezler. Savaşların amacı, düşman ülkenin bütün binalarını yıkmak, bütün insanlarını öldürmek değildir. Zafer, düşmanın savaşma arzusunu kırmaktır; onu yok etmek değil.
- ABD, 2ci dünya savaşı sonunda Japonya'ya 2 yerine 200 atom bombası atarak bütün Japonları öldürebilir ve ülkeyi haritadan silebilirdi. Bunun yerine onları Amerikan hayranı ve kapitalizm için kullanışlı aptallar haline getirdi. Almanya'nın başına da aynı şey geldi. Kimliklerini kaybettiler.

- İşgal edilen ülkelerin halkları eğitim ve propaganda ile öyle hızlı dönüştürülür ki genç kuşaklar dedelerinin katledildiği felâketleri “bayram” diye kutlamaya başlar. [Meselâ İran](#).
- Bugün Irak’ta eskisinden daha çok Mc Donald’s var; Musul ve Kerkük’te Kürt çocukları Halloween cadı bayramı kutluyorlar. Kapitalizmin çarkına su taşıyan kullanışlı aptalların öldürülmesi stratejik bir hata olmaz mı?
- Hiçbir savaş çok insan öldü diye bitmez. Savaşı başlatma ve bitirme gücüne sahip olanların menfaatleri icabı gerekli çatışmalar vardır. Bu çatışmaların alternatifi olan siyasi ve ticarî filler, çatışmadan daha pahalı ise savaş başlar. Tersî durum olunca savaş biter.
- Türkiye’de [“millî bayram” diye kutlanan şeylere dikkatle bakarsanız Kurtuluş savaşını kimin kazandığını daha iyi görebilirsiniz](#).
- Zihinleri işgal altında olan halklar topraklarını [ışgalden kurtaramazlar](#).
- Savaş teorisini merak eden okurlarımız için bu kitabı tavsiye edelim: [Derin Savaş](#)
- Evet, 3cü dünya savaşının başlaması için gerekli şartların oluştuğunu söylemiştik. Yeni bilgiler eşliğinde hatırlayalım; Birinci savaşın sebebi petro-sterlin sisteminin kurulmasıydı. Bunun için [Osmanlı’nın yıkılması gerekiyordu](#).
- Burada gerçek savaş Osmanlı’ya karşı değil Osmanlı petrolünü ele geçirmeye çalışan [Avrupalı ve Amerikalı aileler arasındaydı](#).
- 2ci dünya savaşının sebebi ise petro-sterlin sistemini ele geçirip petro-dolar sistemini kurmak isteyen güçlerin menfaatleri icabı çıkartıldı. Hitler, Batı Avrupa’yı silkelemek için gerekli bir öcüydü. Japonya’ya da aynı öcü rolü doğu Asya için verildi. İki ordunun da yakıt ve motorları Amerikan malıydı.
- 3cü dünya savaşını bir Müslüman-Hristiyan kavgası gibi görmek büyük hata olur. [Para söz konusu olunca Hristiyanlar birbirlerini kolaylıkla öldürebiliyor](#).
- Almanya batıdan, Japonya doğudan saldırarak petro-sterlin sistemini çöktürdüler. ABD, kurtarıcı superman rolünde sahneye çıktığında Alman ordusu Texas petrolüyle Londra’yı bombalamış; Japonlar ise California’dan gelen petrole Pearl-Harbour’a saldırmışlardı. Gerisini siz düşünün!
- Hitler’in Avrupa’yı işgal etmek için Amerikalılardan büyük destek aldığını okul kitapları pek anlatmaz [ama aslında gizli saklı bir şey değil](#).
- Evet, 3cü dünya savaşı “gereklidir” daha doğrusu kaçınılmaz görünüyor çünkü 2ci dünya savaşını başlatan ekip bugün daha güçlü ve insanlık [eskisinden daha derin bir uykuda](#).
- Dünya savaşı çıkartarak bazı meseleleri halleden bu ekip güya barış ve kalkınmayı desteklemek için ihdas edilmiş [kurumları da tahakküm altına almıştır](#).
- 3cü savaş için zemin oluşturan Rimland konusunda bilgisini arttırmak ve temel jeopolitik referanslarını tanımak isteyen okurlarımız bu e-kitaptan istifade edebilirler: [Savaş Meydanda Değil Masada Kazanılır](#)
- Bazı insanlar “yenilenebilir enerji” ve elektrikli araba gibi buluşlarla petrolün önemini kaybedeceğini düşünüyorlar ama gerçek hiç de görüldüğü gibi değil. Muhtemelen 3cü kez petrol için savaşacağız: [Petrol kandan ağırdır](#)
- Peki bu savaş neye benzeyecek? Düşük yoğunluklu, sürekli savaş. Aynı zamanda sınırları, cepheleri tam olarak belli olmayan bir savaş. Muharebelerin ne başlangıçları ne de bitişleri belli olmayacak. Meselâ Kırım ve Donbast gerginlikleri gibi. Ticari ve diplomatik çekişme ile kırılğan ateşkesler beraber yürüyor.
- Meselâ Kırım ve Donbast gerginlikleri gibi. Ticari ve diplomatik çekişme ile kırılğan ateşkesler beraber yürüyor. Silah teknolojisi ve yeni araştırmalar 3cü dünya savaşının yapısı ve süresi konusunda bizi aydınlatıyor.
- Evet, şimdiki konumuz 3cü dünya savaşı ne kadar sürebilir ve ne kadar yıkıcı olabilir?
- Önceki dünya savaşlarına bakarsak, maç gibi bir hakem düdüğü ile başlamadıklarını fark ederiz. Arşidük Ferdinand’ın öldürülmesi gibi komik bahaneler her zaman oldu ama savaş elbette bunun için başlamadı.
- Meselâ 1ci savaşı “gerekli” kılan öncü sarsıntılar vardı: Balkan savaşları, Trablus, Bakü’deki çatışmalar, Almanya ve Fransa sınırındaki kömür havzalarında (Alsace-Lorraine) 1800’lere uzanan gerginlik...
- İkinci savaş için birçok tarihçi şu tespiti yapmıştır: “Gerçekte iki dünya savaşı olmadı; tek bir dünya savaşı vardı, 1918 ile 1939 arasında çatışmalar kesildi”
- Gelelim 3cü savaşın silahlarına. Savaş eskisi gibi dağlarda, açık arazide değil şehirlerde olacak. Bu sebeple piyade, kısa menzilli, atış frekansı yüksek, ekran vb görünmeden öldürebilen, hafif ve görünmez silahlar kullanılacak. Meselâ İsrail yapımı bu corner shot gibi.

- 3cü dünya savaşının bir özelliği de terörist ile düzenli ordu askeri arasındaki sınırın silikleşmesi. Terörist, direnişçi, gerilla, özgürlük savaşçısı, paralı asker, Rusların Ukrayna'da yaptığı gibi ordu işaretlerini sökerek savaşan düzenli ordu... Bu savaş öncekilerden daha kirli.
- Sivil ve askeri ayırd etmenin zorlaştığı sokak savaşlarında avantaj hedefte kalabilen namnluların ve ilk isabette öldüren mermilerin tarafında olacak. Bu sebeple KRISS Vector gibi 45 mm'lik 1500 mermiyi bir dakikada atabilen ve geri tepme enerjisini emerek hedef doğrultusunda kalan silahlar önemli.
- Az önce 1ci ve 2ci dünya savaşlarının bir günde başlamadığını, savaş öncesinde ve sonrasında çatışmaların düşük yoğunlukla devam ettiğini söylemiştik. Bu bağlamda Suriye, Ukrayna ve 2008'de Rusların Gürcistan'a girdiği savaşı 3cü dünya savaşının doğum sancıları gibi görebiliriz.
- Burada dikkat edilmesi gereken husus, savaşın şehir merkezlerinde yoğunlaşmış olmasıdır. Bundan sonraki muhtemel çatışma bölgeleri hangi ülkeler? Kabaca Kafkasya'yı Baltık denizine bağlayan bir şerit üzerinde yeni çatışmalar bekleyebiliriz. Neden?
- Zira NATO bu bölgede yeni radar ve füze üsleri kuruyor. Halen 30.000 civarında NATO askeri Baltık'tan Gürcistan'a kadar her yerde tatbikat yapıyor. Moskova eskisinden daha fazla tehdit altında. Peki ABD bu tahrikleri neden yapar?
- ABD, Avrasya'yı büyük ölçüde kontrol ediyor. Bu sadece yeraltı zenginlikleri kontrolü için değil; Avrasya devletlerinin kara ticaretini engellemek için. Zira Avrasya'nın gerçekte ne ABD'ye ne de ABD dolarına ihtiyacı var.
- Savaş olmazsa deniz yolları az kullanılır ve ABD ordusunun kontrol ettiği boğazlar ve üsler etkisiz hale gelir. Sürekli gerginlik çıkarmak, Avrasya'da kara ticaretini engellemek, deniz ve petrolü vazgeçilmez hale getirmek... Bunlar Amerikan dış politikasının değişmezleri, yani Rimland.
- Silahlara geri dönelim. Kısa süreli taktik mücadelelerde ateş gücünün bir noktada taksif edilmesi söz konusu olduğunda Gatling tipi silahların modası kolay geçmeyecek gibi görünüyor. Dakikada 6.000 mermi!
- Az önce silahların evriminden savaşın süresinin ve niteliğinin anlaşılabilirliğini söylemiştik. Unutmayın, ABD bu savaşı kazanmak istemiyor; savaşın sürmesini istiyor. Yani "zafer" kelimesinin yeni tarifi toprak alıp vermek değil uzun süreli savaşlarla kara ticaretini, enerji yollarını engellemek.
- Sığ sularda savaşmak için Amerika yeni bir savaş gemisi kavramı üzerine çalışıyor. Balistik füze fırlatmaktan özel kuvvetlerin kullanıldığı komando hareketine kadar çok amaçlı... fiyatı 2 milyar dolar... LCS – Littoral Combat Ship (Sığ sular savaş gemisi)
- Avrasya'nın güney doğusu trilyonlarca dolarlık ticaretin yoğunlaştığı stratejik bir bölgedir. ABD, Pekin'in ticaret yollarını boğmak ve Çinlileri petROLSÜZ, gazsız bırakmak için bölgeyi silahlandırıyor.
- Güney doğu Asya sadece petrol geçiş yolu değil aynı zamanda petrol kaynağı. İspatlanmış rezervler iştah kabartıyor. Ek olarak, #petrol ve gaz tedariki engellenmiş bir Pekin, milyonlarca vatandaşının açlıktan ölmesini engelleyemez. Zira gıdanın %50si kamyonla taşınıyor.
- ABD, 2ci savaştaki gibi 3cü dünya savaşı için yine doğu ve batıdan Avrasya'yı baskı altına aldı. Kuzey Kore müsameresi bu baskının doğu ayağı. Oradaki muhtemel nükleer silahları bahane ederek Çin'in dibine muazzam bir ordu yığdı.
- Pekin'e 3000 km Guam adasında nükleer silahlarla yüklü B-52 uçakları hazır bekliyor. Japonya, Tayvan... Pekin de Moskova gibi ablukada.
- Pekin ve Moskova'nın bu saldırganlığa cevabı ABD'nin deniz ve hava gücüyle yarışmak yerine kıyılara yaklaşmasını engellemek ve hava sahasını ABD'ye "yasaklamak" için alternatif stratejiler ve silahlar geliştirmek oldu. S-400 gibi teknolojiler bu arayışın meyveleri. Kısaca "Access Denial".
- Rusya, kıyılarının ve adaların kontrolünü Amerikan LCS gemilerine bırakmamak için yeni amfibi araçlar geliştiriyor. Bu silahlar ve amfibi tatbikatlar ışığında ABD'nin Rimland doktrini uygulamaya devam ettiğini; Moskova ve Pekin'in ise bu kuşatmayı yarma gayretini görüyoruz.
- Peki ABD doğrudan Çin'e ve Rusya'ya saldırır mı? Hayır. Buna gerek de yok. Daha önce dediğimiz gibi ABD savaşı kazanmak değil sürdürmek istiyor. Bu sebeple bölge ülkeleri arasındaki karasuları anlaşmazlıklarını kullanarak gerginlikleri sürdürecektir. Tabi çakma terör örgütleri de kurabilir.

- Teknolojik tercihlerin satır aralarından okuduğumuz bu gerginlikle coğrafi unsurları birleştirelim şimdi. Nedir?
- "... Ankara, Tahran, Moskova ve Pekin'in okyanuslara açılabilceği her noktada ABD'nin engeliyle karşılaşması. Ruslar için batıdaki Atlantik yolu sadece İskandinav ve Britanya ile değil NATO ile işbirliği yapan Baltık devletleriyle kuşatılmış. Güneydeki Karadeniz-Ege-Akdeniz yolunun Atlantik çıkışı Cebelitarık'tan, Hint okyanusu yolu ise Süveyş kanalından geçiyor. (Bu engeller Ankara için de geçerli) Rusya için doğudaki durum bundan daha parlak değil. Kamçatka üzerinden geçen Pasifik yolu Japonya'daki üslerle kilitlenmiş. Pasifik adaları, uçak gemileri ve Alaska'daki askerî üsler Rusların hareket kabiliyetini sınırılıyor..."
- 3cü dünya savaşı nasıl biter? ABD'nin menfaatleri açısından hiç bitmese çok iyi olur. Moskova, Pekin, Ankara açısından bakarsak orta yol, barış vb mümkün değil. Bugün Suriye'deki felâketi Avrasya'ya yaymak ve bu yangını 100 yıl devam ettirmek isteyen psikopat bir ABD var karşımızda.
- Çin, Rusya ve Türkiye gibi ülkelerin ortak, uzun vadeli ve dirayetli hamleler yapması gerek; hiç kolay değil. Menfaatlerimizin bölündüğü çok saha var ve ABD bu bölünmeleri çok iyi kullanıyor. Çözüm? Nedense her analizin altına "hocam çözüm ne?" diye soran birkaç kişi oluyor.
- 1ci ve 2ci dünya savaşları çıkmadan 20 yıl önce "bir dünya savaşı çıkacak" diye tahminde bulunanlar olmuştu. Kimseye dinletemediler. Çünkü insanlık, 1900'lerde yaygınlaşan gaz lambası, elektrik, tren, telgraf ve kimyasal gübre sayesinde bir daha savaş çıkmayacağını zannediyordu.
- Hâsılı kelâm, devletlerin dostu düşmanı yoktur; menfaatleri vardır. Bir ülkeyi yönetenler felah gibi ulvî hedefler peşinde olsalar da bunları gerçekleştirmenin yolu menfaatlerin dengesinden geçer.

Vatikan'ın kaç parası var? Nerede saklı? Vatikan bu parayla ne yapıyor?

- Çocuklara tecavüz eden rahipleri asırlardır koruyan görünmezlik perdesini kim kaldırdı?
- Vatikan'a az ya da çok güvenen Katoliklerin sayısı 1 milyar 200 milyon. İlk bakışta Papa'nın denetimindeki kuruluşların kâr ve zarar açıklamaları birkaç milyon €. Katoliklerin bağışları ve ufak tefek emlak gelirleriyle zar zor ayakta duran bir vakıf izlenimi veriyor.
- Fakat Mart 2013'te Almanya'da bir skandal oldu: Limburg baş rahibi Franz-Peter Tebartz-van Elst evinin dekorasyonu için 31 milyon € harcamış. Tabi herkes adamın lüks merakına kızdı. Aslında mesele bu değil. Nedir?
- Vatikan bankası IOR'un eski başkanı Angelo Caloia, birkaç bina satışında değeri kasıtlı olarak düşük göstermiş. Kara para aklamakla suçlanıyor. Bakın buradan işin kokusu çıkmaya başlıyor. Ama gelin biz birkaç tesadüfe(!) daha dikkat çekelim...
- Kara para aklama ile mücadele etmeye çalışan ve sonunda istifa eden eski papa Ratzinger'in özel uşağı bile yolsuzluk iddiası ile bazı gizli belgeleri mahkemede paylaştı.
- Ratzinger'in dogmatik görüşlerine, siyasî tercihlerine itiraz eder gibi görünen "prensler" belki de başka bir şeyden rahatsız olmuşlardı. Yeni papanın gelişi herkesi rahatlatmış sanki...
- Yeni papanın gelişi fazla bir şey değiştirmedir. Slovenya'da bir baş rahip, halktan topladığı parayla porno TV kanalına ortak olmuştu meselâ. Porno kısmına bakmayın; yatırım yüzünden kaybedilen miktar daha mühim: 800 milyon €. Ama bu para gerçek yolsuzluk değil; sadece komisyon! Nedir?
- Vatikan, kara para aklamak için dünyadaki en uygun yer. Çünkü kontrol edilemeyen bir bankası ve fiyatlarla istediği gibi oynaya bildiği emlak varlıkları var. Hem de dünyanın her yerinde. Peki neden başka bir araç değil de emlak?
 - Milyarlarca \$ aklamak için kumarhane veya sanat ticareti uygun değil.
 - Emlak alım/kira kontratları "yatırımı" zaman içinde dağıtmayı sağlar.
 - Bina satın alan hayali şirketler kurmak kolaydır.
 - İnternet kanalıyla yabancı bir ülkeden gayrimenkul alabilirsiniz.
- "... Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez ..." (İncil, Matta, 6:24)
- Peki işler nasıl yürüyor? Kim ne yapıyor? Bunu yakından inceleyelim... Vatikan bankası IOR 1942'de kuruldu ve ilk günden itibaren offshore bankacılık yaptı. Avrupa'da olmak önemli. Tropikal ülkelerdeki offshore bankalara kıyasla, özellikle internetsiz yıllarda...
- Vatikan her türlü terör örgütü, mafya için para akıyor. Meselâ rahip Nunzio Scarano özel bir jet ile gittiği İsviçre'ye gizlice 20 milyon € sokmaya çalışırken tutuklandı. Ayda 3.000 € maaş alan muhasebeci Scarano'nun evinde 6 milyon değerinde tablolar vardı!
- Evinde Marc Chagall ve Giovanni Bellini'nin eserlerini bulunan rahip bunların çalışıldığını polise beyan edince müfettişler işkillendi ve soruşturmayı derinleştirdiler. Tabi bu tablo kaybetme/çaldırma aslında bir kara para aklama yöntemi. Suudilerin kaybettiği tabloyu hatırlayın.
- [Sanat ticaretiyle kara para aklama nasıl yapılır?](#) Suudiler neden o tabloya 450 milyon \$ verdiler? Yarım milyarlık bir yatırımı nasıl 2 haftada kaybettiler?
- İtalyan polisi vergi cennetlerinde açılmış isimsiz hesaplar ve paravan şirketler buldu. Tekrar hatırlatalım: 20-30 milyon \$ bu işin boyutu değil komisyonu. Gerçek "business" 100 milyar mertebesinde. Bu yüzden devletler fazla dokunamıyor.
- Vatikan'ın bankası IOR'da herkes hesap açamıyor. Buna yetkisi olan rahipler ise hiç denetlenmiyor. Yani bavulla 1 milyar € getirip "bunu filan şehirde bağış yapan Katolikler verdi" diyerek bankaya koyabiliyor. Bu para uyuşturucu, fuhuş, organ ticaretinden gelip PKK'ya gidebilir.
- Peki Vatikan'a giren kirli para dışarı nasıl çıkıyor? Vatikan bankası IOR'un hem İtalya'da hem de diğer ülkelerdeki "normal" bankalarda hesapları var. Rahibin getirdiği kirli paranın bu "normal" hesaplardan birine transfer edilmesi, parayı aklamak yani izini kaybettirmek için yeterli.
- Tabi bütün bunlar olurken "Interpol'ün eli armut mu topluyor?" gibi bir soru akla gelebilir. [Bozacı-sıracı gibi bir durum var. Okuyalım, öğrenelim...](#)

- Buraya kadar okuduklarınızdan tatmin olduysanız bir sorun var; meseleyi tam çözmediniz demektir. Nedir? [HSBC kamyonla para aklarken ses çıkarmayan, senelerdir Papa'nın adamlarına da göz yuman](#) Avrupa ve ABD mahkemeleri neden birden bire Vatikan'a çullandı?
- Üstelik özellikle İtalyan mahkemeleri ve polisi, P2 Mason locasının kontrolündeydi. İtalya Başbakanı Aldo Moro'nun öldürülmesini "faili meçhul" hale getiren bu çete, neden Vatikan'a çelme taksın? [Bkz. Gayrı Nizamî harp ve sahte bayrak \(False Flag\)](#)
- Çünkü... Bir kere 11 Eylül saldırısından sonra terör parasını engelleme bahanesiyle finans kartelleri kendi bahçeleri etrafındaki duvarları yükselttiler. Tabi amaç terörü engellemek değil. "Benim bahçemde PKK veya DAES parası aklanacaksa ben aklarım" kavgası.
- Buna ek olarak küresel bankalar sektörü dışı rekabet baskısı altında yani pasta küçülüyor. (Bkz. Open Banking ve GAFA, FinTech...)
- Baskı altında kalan Vatikan bankası şeffaflık kartını oynuyor bu günlerde. 20-30 bin müşterimiz var, 6.3 milyar € aktif, 80-90 milyon € kâr ediyoruz; zaten 55 milyon Papa'ya veriyoruz filan... Doğru mu? Değil tabi. Neden?
- Londra, Paris, Roma, New York gibi metre karenin pahalı olduğu şehirlerde garip şeyler oluyor. Meselâ? 1 milyon € fiyatla satılan bir bina 2 hafta sonra 25 milyon € fiyatla alıcı buluyor. Bazen de tersi. Vatikan'ın emlak stoğu milyarlar olabilir ama esas zenginliği akladığı paralar.
- Terörü finanse eden, vergi kaçırmaya ve uyuşturucu parası aklamaya yarayan bu "emlak operasyonları" elbette Vatikan adına değil paravan şirketler namına yapılıyor. En önemlilerinden biri Profima. Nazi altınlarını, Faşist İtalyan sermayesini ABD ve İngiltere'ye sokan şirket.
- İtalya'nın birleşmesinden sonra Vatikan mal varlığını büyük ölçüde kaybetmişti. Bu malları Papa'ya geri veren Mussolini karşılığında faşizme destek istedi ve aldı. (Bkz. Laterano Antlaşması, 1929)
- Roma'nın en büyük emlak sahibi Vatikan. Sadece sahip olduğu otellerin yatak sayısı 11.000! Üstelik otel, restoran, ne olursa içine ufak bir kilise yapıyor ve bütün işletme "ibadethane" sayıldığı için ne emlak vergisi ne de gelir vergisi ödüyor.
- Dünyada Vatikan'a ait yüzbinlerce arazi var: Kilise, mezarlık, Katolik okulu, Katolik hastahanesi... Tabi dünyanın en zengin Katolik kilisesi ABD'de. Eyaletin yasalarına göre bu varlıklar da "dinsel" olarak etiketlenip vergi dışı bırakılıyor. Tabi Vatikan sürekli lobi (rüşvet) faaliyetinde.
- Yasalar ve vergi politikaları farklı olsa da Vatikan mafyası bir şekilde bunları hallediyor. Dünyada nerede Katolik varsa orada Vatikan'ın gayrimenkulleri var ve bunları kullanarak kara para akıyor; vergi kaçırana yardım ediyor... Hizmette sınır yok!
- Vatikan şu an taarruz altında ama "dokunulmaz" olan kısımlara hâlâ kimse dokunamıyor. Meselâ? Propaganda Fide. Vatikan'ın yeni Katolik kazanma organı. Bunların sadece Roma'daki mal varlığı 1500'e yakın. Toplam değeri Türkiye'nin savunma bütçesinden fazla!
- Propaganda Fide bu binaları prestijli insanlara "ucuza" satarak siyaseti etkiliyor. Berlusconi zamanında bir bakan böyle bir rüşvet aldı. Karşılığında Propaganda Fide'nin bir müze açması için devlet sübvansiyon verdi. Anketi yöneten savcı Sergio Sottani idi.
- Fakat bayağı bir kavgı gürültüden sonra İtalyan vekiller soruşturmayı durdurdular. Devlet Propaganda Fide'yi kendi adaletinden korudu.
- Aslında buraya kadar anlattıklarımız bile gerçeğin sadece küçük bir kısmı. ABD'deki Katolik varlıkları korkunç bir seviyede. Meselâ sadece Chicago'daki Katolik aktifler 4 milyar \$! Bütün ABD'de resmî olarak açıklanan Katolik geliri 200 milyar dolar civarında.
- Çocuklara tecavüz eden rahipler yüzünden ödenen tazminatlar 3 milyar doları geçti ama daha önemlisi; bürokrasi yüzünden Katolik kilisesinin mal varlığı giderek gözler önüne saçılıyor. Çünkü soruşturmalar sırasında hesaplar da inceleniyor.
- Netice olarak terör, fuhuş, organ ticareti yapanların bankacısı olan Vatikan, istemediği halde projeksiyonların altında. Kara para aklama piyasası üzerinde baskı ve rekabet arttı. Vatikan'ın eskiden beri bilinen sübyancılığı bu yüzden hedefte; vicdanların rahatsız olmasından değil.
- [Vatikan'ın Hristiyanlık ile çelişen yönlerinden](#) daha önce bahsetmiştik.
- İncil'deki tahrifat örneklerinden biri için bakınız: [Paraklitos / Şefaatçi / παρακλητος](#)

Bireysel silahlanma Türkiye'ye uyar mı?

- Bildiğiniz gibi bu silsileden 4 gün önce bir anket yaptık. 1914 okurumuz katılmış; 87 yorum yazılmış; herkese teşekkür ediyoruz. [Destekleyenler ve karşı olanlar eşit oranda.](#)
- Bireysel silahlanmayı destekleyen yorumcuların mutabık olduğu konulardan biri adi suçların önlenmesi. "Kötüler zaten silahlı, iyiler de silahlı olursa..." diyorlar. Ancak buradaki sorun "iyi" insanları saptamak. Gerçekte toplum iyi ve kötü insanlardan mı oluşuyor yoksa...
- Yoksa hepimiz zaman zaman nefsimize yenik düşüp kötü şeyler mi yapıyoruz? Yalan söylüyoruz; eksik tartıyoruz; ücret aldığımız iş saatinde dalga geçiyoruz; işçilerin maaşını geç ödüyoruz... "Kötü" dediğimiz tecavüzcüler ve katiller inanın bizden çok daha kötü doğmadılar.
- Bazen içinde yaşadığımız şartlardan dolayı geçici olarak kötü, hatta çok kötü şeylere meylederiz. Bendeniz geçmişe baktığımda "iyi ki o an elimde silah yoktu" diye şükrettiğim birkaç olay hatırlıyorum meselâ... (Bkz. [Ben büyüyünce insan-ı kâmil olucam!](#))
- Bazımız da geçmişteki travmaların, ailesinin, yaşadığı mahallenin etkisiyle kötüye çok sık meyleden biri haline gelir. Kötü insan doğulmaz; cemiyet bunu üretir. (Bkz. [Kötü insan nasıl üretilir?](#))
- Demek ki devletin "iyi" vatandaşları "kötü" vatandaşlardan ayırma imkânı yok. Geçmişte suç işlemiş olanlara silah taşıma yasağı konması önerilebilir ama bu geç kalmış bir yasak olur. Binlerce insan öldükten sonra [birkaç bin "kötüye" silah yasaklansa neye yarar?](#)
- Darbelerin önlenmesine gelince... 15 Temmuz darbe girişimine benzer olaylar yaşandı başka ülkelerde. Bizdekine benzeyen iki başarılı önleme oldu: 19 Ağustos 1991, Rusya'da Yeltsin'e karşı ve 11 Nisan 2002'de Venezuela'da Chavez'e karşı. Bizim gibi onlar da silahsızdı... çok şükür! ... Neden?

Çünkü darbecilerin A, B, C planları vardı:

- Erdoğan'ı öldürmek,
- Erdoğan'ın başka ülkeye kaçması,
- AK Partili ve karşıt milislerin kontrol ettiği kurtarılmış bölgeler oluşması,
- 3cü hedef sayesinde "failed state" bir Türkiye ve Amerikan / BM işgalini meşru göstermek.
- Bu 3cü hedef kırılma noktasıydı. Yani "Türkler birbirini öldürüyor" müsameresi olmazsa darbe başarısız olacaktı. BBC o gece "İstanbul'da bazı mahalleler filan güçlerin kontrolünde" mealinde tweet attı ama birkaç saat sonra sildi. Kısacası biz o gece silahsız olduğumuz için kazandık.
- Halkın elinde silah olsaydı ne olurdu? Birkaç tabancalı direnişçinin ateş etmesini bahane eden #FETÖ güçleri beklemeden saldırabilirdi. #FETÖ'cü olmayan asker ve polis, silahlı vatandaşları PKK veya Dev-Sol gibi bir provokasyon sanıp bilmeden #FETÖ'ye yardım edebilirdi.
- Avrupa'da darbe gecesi ve izleyen günlerde yapılan yayınlarda darbeye direnen vatandaşlarımız "El Kaide" üyesi gibi gösterildi. Köprüde kemerle dövme haberine ve "askerin kafasını kesme" yalanına verilen tepkileri hatırlayın.
- 15 Temmuz gecesi silah taşıması gerekenler taşıyordu diye düşünüyorum. Ellerindeki silahın, daha doğrusu halkın onlara duyduğu güvenin hakkını da verdiler. İllâ bir "keşke" diyeceksek "silahlansak" demem; "Keşke Ömer Halisdemir gibi daha çok asker ve polis yetiştirebilsek" derim.
- Bireysel silahlanma konusunda en çok dile getirilen şeylerden biri de evin, ailenin korunmasıydı. "Düşman / hırsız / katil kapıya gelince..." Evet, bir düşünelim, bir evde silah ve mermi bulunması o evi daha güvenli bir yuva mı yapar?
- Bireysel silahlanmanın çok serbest olduğu Amerika dünyanın en güvensiz yerlerinden biri. Herkeste silah olması insanları frenlemiyor; tersine "eve gelecek katilden daha güçlü bir

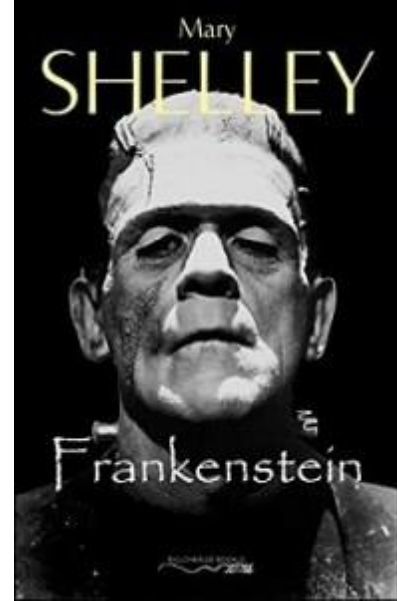

silahım olmalı” düşüncesiyle insanlar sürekli silahlanıyor. Taarruz tüfekleri bile serbest bırakıldı.

- Sivillerin silah taşıma serbestliği, Amerikan polisini askerleşmeye itti. Elinde saç kurutma makinesi veya cep telefonu tutan birini [polis kolaylıkla vurabilir](#). Tabi öncelik zenciler sonra Araplar, Meksikalılar...
- Evlerde silah olması hırsızları ve tecavüzcüleri korkutmuyor. Onlar daha güçlü, daha hızlı mermi atan, çelik yelekleri delebilen yeni model silahlarla geliyorlar. Ateş etmeye alışık olmayan sivil tabancasını ararken katil dakikada 600 mermi atan tüfekle geliyor.
- Bazı okurlarımız “onlar Amerikalı, biz Türk’üz, silah kullanmayı biliriz” diyebilir. Benim aklıma düşünde gelin ve damat vuran mağandalar geliyor. Biz Türkler diğer milletlerden daha akıllı, temkinli ve kul hakkına da saygılı insanlar mıyız?
- Şöyle düşünelim: Silah, insana güç verir. Yani hızlı şekilde büyük bir iyilik (koruma) veya kötülük (yanlışlıkla öldürme) gücü. Buna benzer bir şey var elimizde: Otomobil. Türkler nasıl araba sürer? Dikkatli? Temkinli? Kul hakkına saygılı?
- Görünen o ki sevdiklerimizin hayatını çok kolay tehlikeye atıyoruz. Bilmiyor değiliz; “bana bir şey olmaz” diyerek mayın tarlasında futbol oynuyoruz adeta. Bu cesaret değil gaflettir. Emniyet kemersiz araba sürene “cesur” demek, 15 Temmuz’da tankın önünde duran gazilere hakaret olur.
- Tabanca kullanmak mes’uliyet şuuru ister. Silahın bakımı, çocukların erişemeyeceği yere konması, artistlik olsun diye, misafirlere hava atmak için filan gösterilmemesi... Bu kapasitede çok insan tanıyor musunuz?
- Kendimize hâkim olma konusunda Amerikalılardan üstün müyüz? Aile içi şiddette nüfusa oranla Türkiye ve ABD çok yakın. [Karısını yumruklayan bir adamın elinde tabanca olsa kullanmayacağından emin olabilir miyiz?](#)
- Halkın evinde, belindeki kılıfta, aracında silah taşıması, Amerika’yı daha güvenli bir ülke yapmadı. Benzer yaşam tarzı ve gelir seviyesi olan ülkelere kıyasla ABD çok daha tehlikeli bir yer.
- Silahı, Ömer Halisdemir gibi taşımak ve SADECE gerektiğinde kullanmak için insanın hem kendi hayatına hem de diğer [insanların hayatına ÇOK BÜYÜK bir saygı duyması gerekir](#).
- Türkiye’de futbol maçı seyretmeye giderken döner bıçağı götüren insanlara silah taşıma müsaadesi verebilir miyiz?
- Bireysel silahlanmaya izin veren ülkelerde eldeki silah sayısı ile cinayet rakamları arasında önemli bir ilişki var. Kısacası, inancı, ırkı, zenginliği, siyasî görüşü ne olursa olsun elde silah varsa kullanıyor insanlar. Çoğunlukla da kaza sonucu aileden birini öldürüyor.

Frankenstein ve Marx

- Frankenstein adlı romanın Karl Marx ile aynı yaşta olduğunu duymuş muydunuz? Her ikisi de 1818 yılında gelmişler dünyaya! Tesadüf? ... Asla!
- Mary Shelley tarafından yazılan Frankenstein romanını Marx 25 yaşında iken okumuş ve çok beğenmiş. Meşhur eseri Kapital'deki "kan emici Kapitalizm" metaforu ihtimal bu kitaba bir atıf. Çoğu insanın fark etmediği bir şeyi gördü Marx Frankenstein'ın sayfalarında... Neydi o?
- Okuyanlar hatırlayacaktır, Frankenstein bir korku romanından çok felsefî bir romandır aslında. Evet, bilim-kurgu sosludur. Ama özü felsefidir. Sanırım Marx'ın kitabı sevmesinin sebebi de buydu. İki satırda özetleyecek olursak...
- Romanın kahramanı tabiat bilimleri ve felsefe ile uğraşan bir öğrencidir, Victor Frankenstein. ("Yaratıcının" adıdır bu, canavarın değil). Victor deneyler sonucunda hayat vermenin sırrını keşfeder ve insanı yeniden yaratmak ister. Bunun için...
- Mezarlardan topladığı ceset parçalarını birleştirir. Fakat netice beklediği gibi olmaz. "Yaratık" canavarlaşır, başta "yaratıcısı" olmak üzere insanlara zarar verir.
- Romanın yazarı Shelley, gelecek felaketler konusunda bizi uyarmaktadır adeta. Bilimsel icadların altında ezilirken hâlâ buna "ilerleme" diyebilen 20ci ve 21ci yüzyılın insanlarını yani?
- Yani henüz "öğrenci / acemi" durumundaki insanlık ateşle oynuyor, Tanrı gibi doğaya, insanlığa hükmetmek istiyor. Akıl ile dengelenmeyen bilimsel zekâ/bilgi kontrolden çıkıyor. Ateşi tutan el önünü aydınlatmayı umarken kendini yakıyor...
- Marx'ın dehası işte tam burada! Bilimden korkan teknoloji düşmanı solcularının aksine tahlil yolunu seçiyor Karl Marx. Neyin tahlili? Parayı, çalışma hayatını, işçi-patron münasebetlerini, endüstriyelleşmeyi, fabrikaları, makineleri... İnsanların bunlarla kurduğu ilişkiyi:

"Ölesiye çalışma yalnız terzi atelyelerinde değil, başka binlerce yerde her gün olagelmekte; [...] Örnek olarak demirciyi alalım. Ozanların dedikleri doğruysa, demirciden daha canlı, daha keyifli insan bulunmazmış; sabah erkenden kalkar, gün doğmadan kıvılcımlar saçmaya başlar; yemesi, içmesi, uyuması bile başkasına benzemezmiş. Normal çalışsa, gerçekten de, fizik yönünden en iyi durumda olan insanlardan biri sayılırmış. Ama, biz, onun ardına takılıp, kente ya da kasabaya inelim, bu güçlü adam üzerinde işin ezici ağırlığını ve ülkedeki ölüm oranındaki yerini görelim. Marylebone'da demircilerin yıllık ölüm oranı binde 31'dir, ve bu oran ülkede toplam erkek ölüm oranından binde 11 daha yüksektir. İnsan uğraşının neredeyse içgüdüsel bir kolu olan bu meslek, çalışma alanı olarak hiç de kötü bir yanı olmadığı halde, sırf aşırı-çalışma yüzünden, insanı yiyip bitiren bir iş halini alıyor. Her gün şu kadar sayıda çekiç sallayabilir, şu kadar adım atabilir, şu kadar nefes alabilir, şu kadar iş yapabilir, ve diyelim ortalama elli yıl yaşayabilir; ama, şu kadar fazla çekiç sallamaya, nefes almaya, adım atmaya ve yaşamını dörtte-biri kadar fazla harcamaya zorlanır. Bu çabayı gösterir, sonuçta belli zamanda dörtte-biri kadar fazla iş çıkartır, ama 50 yerine de 37 yaşında ölür." (Kapital, Cilt 1, Üçüncü Kesim. – Sömürüye Yasal Sınırlar Konulmayan İngiliz Sanayi Kolları)

- Frankenstein adlı romanın 1818'de yazılması kesinlikle bir rastlantı değil. Zira 1800'lü yıllar insanlığın Tabiat'ın kıyısından FAZLACA uzaklaştığı, Marxçı ifade ile kendine YABANCILAŞTIĞI bir dönem oldu.
- Marx henüz bir yaşında bir bebek iken Savannah adlı geminin buhar gücüyle Atlantik okyanusunu geçmesi ve bunun büyük bir olay haline gelmesi ister istemez Arendt'in İnsanlık Durumu adlı kitabını getiriyor akla. Neden?
- "...İnsanların dünya hapisanesinden kaçışına doğru atılmış bir adım...". Amerikalı bir gazeteciye ait bu cümle ile mevzuya giriyor Hannah Arendt. Söz konusu gazetecinin 1957 yılında uzaya bir uydu fırlatılmasından dolayı duyduğu heyecan görüldüğü kadar "masum" değil belki de?

- Bu cümle Arendt'e bir Rus bilginin mezar taşında yazan şu kehaneti düşündürmüştü: "insanoğlu sonsuza kadar Dünya'ya çakılı kalmayacaktır". İnsan uzaya çıkabildiği için dünyadan "kurtuluyor", beşeriyeti aştığını sanıyor. Aslında teknik sayesinde sekülerleşen bir zihniyet var ortada.
- Maddî bir maneviyat icad eden modern insan kendi kibiriyle baş başa. 1950'lerin uzay fantezileri yerine Marx'ın doğduğu 1800'lerde okyanuslar aşan buharlı gemiler süslüyor düşleri... Ve buharlı trenler, buhar gücüyle işleyen tarım makineleri...
- Bilim ve teknoloji ile kurduğumuz ilişkiyi, modern yaşamın şekillendirdiği yeni toplumu sorgulayan bir kaç kitap tavsiye ederek bu silsileyi sırlayalım:
 1. [Derin Marx](#)
 2. [Bir pozitivizm eleştirisi](#)
 3. [Edward Hopper'ı okumak](#)
 4. [Derin Medeniyet](#)
 5. [Sen insansın, homo-economicus değilsin!](#)
 6. [Modern Bir Put: Bilim](#)
 7. [Maymunist imanla nereye kadar?](#)

Nobel ekonomi ödülü mü yoksa soytarılık mı?

- “Nobel ekonomi ödülü” yalandır. Bir bankanın A. Nobel anısına verdiği ekonomi ödülünü “Nobel Ödülü” diye yutturup kendi menfaatlerini bilimsel bir zorunluluk gibi gösteriyorlar.
- Ekonomi sosyal bilimlerle iç içe geçmiş bir disiplin olarak değerlendirilmelidir. Pozitif bilimler, kendi sahalarına has determinist/cebbar kurallara tabidir. Ekonomi ise sadece hammadde ve makine ile değil insanların korku ve ümitleri ile de şekillenir. Neden?
- Bir ülkede kıtlık olmadığı halde herkes kıtlık olacağından korkmaya başlarsa insanlar bir kaç yıllık gıda stoklayabilir. Bu yüzden gerçekten bir kıtlık başlayabilir. Oysa fizik veya kimya gibi pozitif bilimlerde böyle bir şey olmaz.
- Ekonomistler ekonomiyi fizik-kimya zannederler. Psikoloji, sosyoloji, kanaat, bereket yoktur onlar için. Ama daha da kötüsü ekonomistler mutluluk ile tatmin arasındaki farkı bilmezler. Yedikçe acıkan ve hırslanan insan nefsinin doyma noktasını ararlar.
- Nobel (çakma) ekonomi ödülü 1969’da verilmeye başladı yani Alfred Nobel öldükten 73 yıl sonra! (10 Aralık 1896’da İtalya’da, Sanremo’da öldü)... zaten ödülü veren Nobel ödül komitesi değil bir banka!
- Alfred Nobel’in vasiyetine göre Nobel ödülü insanlığa büyük hizmet etmiş olanlara verilmeliydi. Nobel ekonomi ödülü alanların çoğu hayatta, %82’si Amerikalı ve hiçbir böyle bir hizmette bulunmadılar.
-
- Sahte Nobel ekonomi ödülü alanların geri kalanı da zengin ülke vatandaşı. Bir de Amartya Sen (1998) gibi Avrupa ve Amerika’da kariyer yapan Hintli vesaire var.
- Sahte Nobel ekonomi ödülünü kazanan palyaçoların bir başka ortak özelliği Amerikan doları ve kuzey atlantik bölgesini merkeze alan (sözüm ona) küreselleşme yanlısı olmaları. Petrodolar sistemine ve “finansal kriz” diye yutturulan küresel soygunlara hiçbir itirazları yok.
- Friedman ve Hayek gibi liberal ideoloji babalarının tavsiyeleri, çakma Nobel ekonomi sahiplerince savunuluyor. Oysa ekonomik krizler yüzünden evini işini hattâ hayatını kaybeden milyonlarca insan var. Bilimsel ödül kisvesinde verilen Nobel ekonomi ödülü bu soygunları örtüyor.
- Dandik Nobel ekonomi ödülü kazanan soytarılar kim?
- 1) Robert Merton ve Myron Scholes (1997): ekonomi tarihinin en büyük yatırım fonlarından biri olan LTCM’nin yönetim kurulunda idiler ve Asya’daki finansal krizi öngöremedikleri için şirket 1998’de battı! Başka soytarı?
- 2007’de başlayan emlak krizinin finansal krize dönüşüp emeklilik fonlarına kadar sirayet etmesine sebep olan tehlikeli mekanizmaların savunucusu Eugene Fama 2013’te Nobel ekonomi ödülü aldı! Şaka gibi ama ... değil!
- Haydi son bir ekonomi soytarısı daha... Fanatik liberal Gary Becker (Nobel 1992) suç işlemeyi ahlaki değil ekonomik bir problem gibi gösterdi. “Suç, kötü bir yatırımdır; bu vakit ve enerji başka türlü kullanılabilir” mealinde konuştu. Yani polis yakaladıktan sonra her şey mübah!

Seçilmiş Derin Lügat maddeleri:

1. [Büyüme / Growth / Croissance / نمو](#) »
2. [Hoşgörü / Tolerance / толерантность / تسامح](#) »
3. [Az gelişmiş ülke / Underdeveloped Country / بلد متخلف](#) »
4. [Uluslararası adalet / International justice / العدالة الدولية](#) »
5. [Demokrasi / Democracy / Демократия / ديمقراطية](#) »

6. [Kuvvetler ayrılığı / Separation of Powers / Séparation des pouvoirs / فصل السلطات](#) »
7. [İlerleme / Terakki / Progrès / ترقى / تقدم](#) »
8. [Muhafazakârlık / Conservatisme / سياسة محافظة](#) »
9. [İnovasyon / イノベーション / инновация / التجديد](#) »
10. [Hudud / Sınır / граница / Frontière / الحدود](#) »
11. [Çağdaş / Modern / Contemporary / معاصر](#) »
12. [Bilgi toplumu / Information society / مجتمع المعلومات](#) »
13. [İktisad / Economy / οικονομία / اقتصاد](#) »
14. [Kapitalizm / Capitalism / капитализм / رأسمالية](#) »
15. [Ulus-devlet / Etat-Nation / الدولة القومية](#) »

Abdülhamid neden Osmanlı'nın çöküşünü engelleyemedi?

- Osmanlı neden çöktü? Abdülhamid neden Osmanlı'nın çöküşünü engelleyemedi? Bu sorular çok sık geliyor gündeme. Bu gece okulda verilen ideolojik ezberlerin ötesine geçelim. Neden çöktü Osmanlı?
- Osmanlı'ya bakınca kuruluşundan itibaren "tarım temelli" bir devlet görüyoruz. Yani ekonomisi, savaşı, komutan ve devlet memurlarını ödüllendirmesi, vergi politikası... Devletin temel yapısı toprak üzerine kurulu: Bkz. Tımarlı sipahiler, öşür vb. Bu bir kusur mu?
- Değil. Osmanlı'nın resmen kurulduğu 1299'da model bu. Avrupa ve Çin de böyle işliyor. Zira savaş için gereken askeri beslemek, hareketi için gereken atları hazır etmek, barışta ekonomiyi döndürmek... Kısacası sermayenin tabiatı toprak. Yani?
- Yani ihtiyaç fazlası üretilen şeylerin saklanması, tüccar elinde sermaye, devlet elinde politik güce ve silaha dönüşmesi topraktan geçiyor. Ancak 1600'lerden itibaren önemli değişimler var ve bunların merkezi Avrupa... Nedir?
- Britanya insan gücü sıkıntısı çekiyor. Verimli toprakları yok. Katolik-Protestan kavgası ise Amsterdam gibi bölgelere sıkışmış, zengin ama topraksız devletlerin doğmasına sebep oluyor. İspanya ve Fransa'nın aksine bu devletler aristokratik değil. Yani?
- Yani toprak sahibi "soylu" bir sınıf eli ile değil tüccarların menfaatlerine uygun şekilde yönetiliyor. Bu tüccarlar, Vatikan'ın Avrupa kralları üzerine kurduğu baskıdan da rahatsız. Avrupa, yeni bir mülk ve siyasî güç paylaşımına gebe.
- Britanya? İngilizler ihtiyaçları olan şeyleri komşu ülkelerden çalmak zorundalar. Britanya bir korsan devlet. Ancak yelkenli gemiler çok sayıda insan gücüne ihtiyaç duyduğu için zaten az olan toprağı işleyecek insan da yok. Bu
- açıdan Hollanda, Venedik ve Britanya benzeşiyor. Nedir?
- Topraksız ama zengin şehir devletleri gibi Britanya da insan eksikliği içinde. Bu yüzden daha 1600'lerde "otomatik" üretim arayışlarına giriyorlar. Nehir gücüyle işleyen dokuma tezgâhları, üretimde uzmanlaşma...
- Hollanda ise rüzgâr gücüyle ağaç kesen marangozluk atölyeleri kuruyor; ispanya ve Portekiz donanmalarından çok daha hızlı gemi üretmeye başlıyor. Bu döneme "ilkel endüstrileşme" diyebiliriz.
- Bu dönemde Osmanlı gücünün zirvesinde ve ihtiyaç duyduğu insan gücüne, bu insanları besleyecek verimli topraklara, savaş ve barışta kullanılacak at, katır vb güce fazlasıyla sahip. İlkel endüstrileşme Osmanlı açısından cazip değil.
- Tabi Abdülhamid dönemine yetişmek için birkaç asır ileri atlayacağız ve bu silsile, 300 sayfalık bir tarih kitabının yerini tutmak için yazılmadı. Amacımız, endüstrileşme devrinde tarım formatlı imparatorluklara yer kalmadığını göstermek.
- İşçi sınıfının oluşması, enerji kaynağı olarak odun yerine kömürün, daha sonra petrolün geçmesi, kömür ve petrol tedariki engellenen ülkenin ekonomik ve askerî olarak felç edilmesi... Bunların 1600'lerde öngörülmesi ve Osmanlı devletinin dönüştürülmesi... Biraz zor!
- Belki bu değişimi şuna benzetebiliriz: Fabrikalara, tren yollarına yatırım yapmış, bilgi teknolojilerinin gerisinde kalmış bir devlet hayal edelim. Eğitim sistemi, siyaseti, ekonomisi endüstriyel. Bugüne ayak uydurmakta nasıl zorlanır?
- Osmanlı ile ilgili şu soruyu da dürüstçe sormak gerekiyor: Osmanlı, çağının bilimsel gelişmelerine tamamen kapalı, geri kalmış bir devlet miydi? Eğer böyle ise [Kut-ül Amare savaşında İngilizlere tarihlerinin en ağır tokadını nasıl vurdu?](#)

- Eğer Osmanlı toprak ve ganimet peşinde koşan, bilimde ve teknolojiye geri, köhne bir devlet idiyse [İngilizler neden 1909 darbesini yaptılar](#)? Afrika ve Hindistan'da yaptıkları gibi ordularıyla gelip silindir gibi Osmanlı'nın üstünden geçebilirlerdi.
- Eğer Osmanlı devleti içten çürümüş, ilk rüzgârda devrilecek bir ağaç idiyse neden Fransızlar ve İngilizler yıllarca Abdülhamid Han'ın aleyhinde propaganda yaptılar? "Kızıl Sultan" karikatürleri, katliam iftiraları... Demek ki işin içinde başka işler var...
- Nedir? Eğer "Osmanlı neden İngilizler gibi endüstrileşmedi?" diye soracak olursak, bu soruyu "Osmanlı neden zulüm yapmadı?" diye Türkçeye tercüme etmek gerekir. Özelde İngilizler ve genelde [Avrupalılar ilk önce kendi halklarına zulmettiler](#). Yani?
- Yani endüstriyel kapitalizmin bilim ve teknolojik ilerlemesinin altında milyonlarca insanın kanı var. Kömür madenlerinde ölene kadar çalıştırılan Avrupalı çocuklardan, babası kakao toplamıyor diye elleri kesilen Kongolu çocuklara kadar...
- Bu arada İngilizlerin Hindistan'da çok sayıda dokumacının ellerini kestiklerini de hatırlatalım. Neden? Çünkü elle dokunan Hint kumaşı çok kaliteli ve İngiliz dokuma makinelerinden çıkan kumaşlar bunlarla rekabet edemiyor!
- Yani 3 veya 4 asırlık bilgi, teknoloji ve sermaye birikiminin arkasında, Avrupalı iş adamlarının, onlara çanak tutan siyasetçilerin hem Avrupa'da hem de Afrika, Güney Amerika ve Asya'da yaptıkları bir zulüm var.
- Burada "zulüm" dediğimiz şey, ortaçağda savaşı kaybeden şehrin yağmalanması gibi bir baskı değil. Özellikle İngilizler, insanlık tarihinde görülmemiş eziyetleri sivillere uyguluyor. Meselâ Rus-Hint ticaretini kesip milyonlarca insanı açlıktan öldürüyorlar.
- Evet... Gelelim Abdülhamid Han devrine. Neden İngilizler Osmanlı'yı yıkmak istedi? Neden Amerikan menfaatleri de burada söz konusu oldu? 1900'lerin başı, petrol ile işleyen makinelerin kömüre kıyasla çok üstün olduğunun anlaşıldığı yıldır.
- 1908-1909 arasında ABD ve Britanya donanmaları kömürden petrole geçti. ABD'nin petrolü vardı ama İngilizlerin yoktu. Yani? 1909 darbesi başarılı olmasaydı İngilizler Abdülhamid'i devirene kadar darbe yapmak zorundaydı.
- Peki kömürde kalsalar ne olurdu? Alman donanması dünya denizlerine hakim olur ve Britanya çökerdi. Bu konuyla ilgili şu silsileyi okuyup yer, [tarih ve kişiler üzerine araştırma yaparsanız kendi fikrinizi de inşa edebilirsiniz](#).
- Ayrıca konuyu dağıtmamak için birincisi petrol, ikincisi deniz hakimiyeti üzerine iki kitap tavsiye edip Abdülhamid dönemine geçeceğiz.
- Dikkat Kitap: [Petrol kandan ağırdır güncellendi. Sürüm 4.0 yayında](#).
- Dikkat Kitap: [Savaş Meydanda Değil Masada Kazanılır](#)
- Evet... Abdülhamid devri... Gerçekten geri bir devlet miydi Osmanlı? Bakalım Abdülhamid Han neler yapmış?
- İlk defa elektriği, gazı getiren, ilk modern eczanemizi açtıran,
- İlk otomobili getiren, 5 bin km kara yolunu yaptıran,
- Dünyanın ilk metrolarından birini Karaköy-Taksim arasına yaptıran,
- atlı ve elektrikli tramvaylar kuran,
- Kudüs-Yafa, Ankara-İstanbul ve Hicaz demir yollarını yaptıran (Haydarpaşa Tren İstasyonunu ile birlikte),
- İstanbul'un binlerce fotoğrafını çektiren, arkeoloji müzeciliğini başlatan,
- Chicago'daki turizm fuarına ülkemizi ilk kez sokan,
- Kuduz aşısının bulunmasından sonra Ülkemizin ilk kuduz Hastanesini (İst.Darü'l-Kelb Tedavihanesi) açtıran,
- Okullara(Hristiyan okulları dâhil) gönderdiği emirde Türkçe'nin iyi öğretilmesini emreden, Azerbaycan okullarında Türkçe yasağını kaldırtan, Paris'te İslam Külliyesi kuran
- Hereke bez fabrikası ve feshaneyi kuran,
- Ziraat Bankasını kuran, ticaret, sanayi ve ziraat odalarını açtıran,
- Yıldız Çini fabrikasını, Beykoz ve Kağıthane kağıt fabrikalarını,
- Mezuniyet törenlerinde öğrencilere hediye kitap gönderen,
- Yoksul halkına kendi servetinden ödeyerek kömür dağıtan,
- Biriktirdiği parasından bir kısmını her sene borç yüzünden hapse düşenleri kurtarmaya tahsis eden,
- Modern matbaa makinelerini Türkiye ye getirten, ücretsiz kitap dağıttıran,

- 6 bin kitabın çevrilmesini sağlayan, Beyazıt kütüphanesini kurup 10 bini el yazması 30 bin kitap bağışlayan,
- Yabancı bilim adamı ve yazarlara Nişanlar veren,
- Isparta'daki gül yetiştiriciliği başlatan,
- Türkiye'nin birçok yerinde saat kuleleri yaptıran
- Hindistan, Cava, Afganistan, Çin, Malezya, Endonezya, Açe, Zengibar, Orta
- Asya ve Japonya ya elçiler ve din adamları gönderen,
- Latin Amerika ülkeleri ile diplomasiyi başlatan,
- Yalova Termal kaplıcalarını kurduran, Terkos'un sularını İstanbul'a taşıtan,
- Doğu Türkistan'a gönderdiği askeri yardım ile Çinlilere karşı onları örgütleyen, Pekin'de Hamidiye Üniversitesini kurdurtan,
- Telefonu Avrupa'dan 5 yıl sonra ülkemize getiren
- İstanbul boğazı için iki köprü projesi çizdiren
- Darülaceze yaptırıp içine sinagog, kilise ve cami koyduran,
- Şişli Etfal Hastanesi'ni açtıran,
- Posta ve Telgraf teşkilatını kurduran
- Dünyanın ilk torpido atan denizaltılarını yapan Osmanlı geri miydi? Abdülhamid devrinde imparatorluk çökmek üzere miydi? İnsaf! Abdülhamit ve Abdülmecid adındaki denizaltılarımızı Taşkızak tersanesinde kendi servetinden ödeyerek yaptıran Abdülhamid...
- Abdülhamid Han'ın hizmetlerini sabaha kadar anlatsak yetmez. Demiryollarına, telefon ve telgrafa, teknik ilerlemeye verdiği önem, eğitime yaptığı yatırım da gösteriyor ki imparatorluğu ayağa kaldıracak bütün hamleleri başlatmıştı.
- Ancak İngilizler hayatta kalmak için, Amerikalılar ise dünyayı ele geçirmek ve kendilerine direnecek bir hiçbir güç olmaması için Osmanlı petrolünü istiyorlardı. Almanlar Osmanlıya müttefik idiler ama Berlin-Bağdat demiryolunu finanse eden Deutsche Bank'ın ortakları da İngilizdi!
- Abdülhamid Han'ın ileri görüşlü ve çağını çok iyi okuyan bir sultan olduğu aşikâr. Bugünkü tarih ve teknoloji bilgimizle, o devirde gizli olup bugün aşikâr olan tarih ile geçmişi [analiz dip "Abdülhamid şöyle yapsaydı" demek gerçek bir insafsızlık olur](#).
- Hâlâ Abdülhamid Han'ın feraset sahibi bir sultan olduğuna ikna olmadınız mı? Ondan sonra gelen dönemde, sadece bir kaç yıl içinde kaybedilen topraklara, askerî kayıplara, bugün hâlâ kanamakta olan Bosna, Suriye, Mısır, Filistin'e bir bakın. Ondan öncesine ve sonrasına.
- Abdülhamid Han'a ve [Osmanlı'ya kurulan kurt kapanını anlamak](#), bugünkü sorunlarımıza ışık tutmak için elzemdir.

Geleceğin savaşları neye benzeyecek?

- 10 yıl içinde savaş meydanları değişecek. Daha hızlı, daha görünmez, daha zekice tasarlanmış birimler taktik ve stratejiye yön verecek. Bunlardan kısaca bahsedelim.
- Sikorsky-Boeing SB-1 Defiant, tek eksenli çift rotoruyla "aşılmaz" hız sınırını aşacak: 460 km/sa. Muharebe menzili de %50 artıyor.
- Lockheed Martin SR-72, insansız keşif aracı hipersonik hızlarda uçacak. (Mach 6)
- Northrop Grumman B-21 Raider, termonükleer bomba taşıyabilen hayalet uçak; tanesi 500 milyon \$. "Radardaki görünmezlik" iddiası tartışmaya açık. (Bkz. 27 Mart 199'da, Sırbistan'ın bombalanması sırasında düşürülen F-117 Nighthawk, Vojvodina yakınları.)
- ABD deniz kuvvetlerinin F/A-XX Programı, F/A-18E/F Super Hornet ve EA-18G Growler'ın yerine insansız da uçabilen ve 30 KW gücünde lazer taşıyabilen bir uçak koymayı amaçlıyor.
- Konvansiyonel ve nükleer başlık taşıyabilen kıtalar arası füzelerin 20.000 km/saat hıza erişmesi önemli bir gelişme olacak. Ses hızının 20 katına (Mach 20) erişen bu füzeler dünyanın her hangi bir noktasına 1 saatten daha az bir sürede erişebilecek.
- Columbia sınıfı hayalet denizaltılar nükleer enerji sayesinde teknik ömürleri boyunca yakıt ikmali yapmayacaklar.
- 2016'da göreve başlayan Zumwalt sınıfı destroyerlerdeki sıkıntılar halledilebilirse railgun ve lazer silahlarıyla okyanus hâkimiyetinin yeni aktörleri olabilirler.
- Elektromanyetik top, Mach 7 hızındaki mermisinin kinetik enerjisi sayesinde patlayıcı başlık olmadan hedefi imha edebiliyor. Savaş gemilerinden sonra tanklara da konacak. Mühimmatın ucuzluğu da dikkate alınması gereken bir taktik unsur.
- Lazer silahı savaş gemilerinde kullanılmaya başladı. İnsansız hava araçlarına, kamikaze dronlara karşı etkili olabileceği söyleniyor. Meselâ XN-1 LaWS 30 kw gücünde bir lazer.

Savaşan robotlar askerlerin yerini alacak mı?

- Atlantik ve Avrasya savaş doktrinleri dronlardan nasıl etkilenecek? Teröristler ve terörle mücadele ekipleri açısından robotlar ve uzaktan kumandalı sistemler ne anlam taşıyor?
- İnsana benzeyen robotların savaşmasını yıllar önce bilim kurgu filmlerinde görüyorduk. Bunlar ellerinde lazer silahları tutan, insan gibi başı ayakları olan robotlardı. Bazen de at, eşek gibi yük hayvanlarına benzer dev robotlar olurdu. Yürüyüşleri hatta "ölmeleri" bile hayvan gibiydi.
- StarWars'ta tanıştığımız dronlar birbirlerini öldürüyordu. Afganistan ve Irak'ın işgaliyle gündeme gelen insansız hava araçları ise çocukları öldürüyor. Amerikan ordusu "cinayet işledik, yine robotlarımızla birkaç sivil öldürdük" demek yerine "Collateral damage" diyor.
- Kılıçla dövüşürken birbirinin gözüne bakan askerler ortaçağda kaldı. Artık hedef kılıcın ucunda değil ekranda kırmızı bir nokta. Askerler tetiğe basmak yerine bilgisayar oyunlarındaki joysticklere benzer aletlerin düğmelerine basıyor.
- 1ci ve 2ci dünya savaşları endüstriyeldi. Sadece tank ve uçakların teknik üstünlüğüne değil bunları çok sayıda ve hızla üreten fabrikalara, üretilen araçları cepheye sevk edebilen lojistik kapasiteye ve tabii petrol erişimine dayanıyordu. Ya şimdi?
- Bu yeni bir savaş türü, sanal ve bilgisel. Elbette endüstriyel boyut ortadan kalkmadı. Ama şimdi üretim, lojistik ve muharebe arasındaki bilgi akışı gerçek zamanlı. Üstelik savaşan ünitelerin giderek artan bir kısmına "zekâ" transferi de yapılıyor ve bağımsız savaşabilen üniteler artıyor.
- Savaşan robotların sürü (swarm) halinde hareket edebilenleri de var. Bunlar muharebe alanını farklı açılardan gözleyebildiklerinden tek bir gözlem robotuna kıyasla daha verimli şekilde bilgi toplayabiliyor. Sabotaj/taarruz amaçlı sürüler ise bazı üyeleri elense bile görevi başarabiliyor.
- İnsansız, uzaktan kumandalı araçlar yeni değil. 2ci dünya savaşında Almanların sabotaj ve taarruz amacıyla kullandığı mini tanklar vardı meselâ: "*Leichter Ladungsträger Goliath*". 60 kg patlayıcı taşıyan ve 1 km menzili olan bu alet savaş koşullarında fazla işe yaramadı. Neden?
- Hedefi olan tankları havaya uçurabilmesi için kumanda eden askerin de düşmana yaklaşması gerekiyordu. Üstelik toplam ağırlığı 400 kg civarı olduğundan sırt çantasında taşınması imkânsızdı. Ayrıca havan saldırısı olduğunda kumanda kablosu kopabiliyordu.
- 2ci dünya savaşından sonra da insansız araçlar üzerine çalışmalar devam etti. Meselâ Fransız TDA Armement firması Amerikan deniz kuvvetleri için Dragon Fire adlı tam otomatik bir zırhlı araç üretti.
- 8 km menzilli Dragon Fire emirleri radyo sinyalleri ile alıyordu. Hedefi vurmak için gerekli açıyı hesaplaması, topu hedefe doğrultması ve silahı doldurup ateşlemesi sadece 18 saniye sürüyordu.
- Bugün durum nedir? Savaştaki can kaybı zengin ülkelerde hükümete baskı amacıyla kullanıldığı için robotlar tehlikeli görevlerde kullanılıyor. Bir savaşta yüzlerce pilotun esir düşmesi çok normal. Ama günümüzün kirli savaşlarında esir bir pilot sirk hayvanı gibi kamera önünde teşhir ediliyor.
- Nedir bu tehlikeli görevler? Günümüzün savaşan robotları neye benziyor? Biraz da bunu konuşalım.
- İlk önce hatırlanması gereken dronlar piyade tarafından kolayca taşınabilen, elle fırlatılan veya kendisi havalanabilen küçük boy gözlem robotları. Terörle mücadele için etkili gözlem yapabilen bu robotların topladığı bilgi başka bölgelerdeki birliklerle paylaşıldığında istihbarat hızı çok artıyor.
- Bu küçük boy dronların silah ve patlayıcı taşıyabilen türleri terörle mücadele için olduğu kadar teröristler için de kullanışlı.
- Teknik açıdan bakarsanız özel harekâtın bir terör örgütü liderini öldürmesi ile teröristlerin vali, polis şefi gibi ses getirecek hedeflere saldırması arasında bir fark yok. Venezuela devlet başkanı Nicolás Maduro'ya yapılan suikast girişimini hatırlayın.
- Savaşan robotların bir başka dalı kara harekâtlarında kullanılan silahlı ve silahsız keşif robotları. Düşman ateşi yahut aşırı soğuk, yiyecek tedarik yollarından uzak olma gibi durumlarda bu robotlar çok sayıda askerin hayatını kurtarabilir.

- Diğer robot türlerinden bahsetmeden önce doktrinle ilgili bir gözlem yapalım: Robot sayesinde yapılabilen gözetleme ve elde edilen gerçek zamanlı istihbarat yakın zamana kadar sadece askerî uydularla yapılabilirdi yani en zengin 5-6 ülkenin elindeydi bu güç.
- Doktrinle ilgili 2ci bir paradigma değişikliği ise robotla, meselâ İHA'lar ile yapılabilen askerî harekâtlar için eskiden çok sayıda helikopter ve zırhlı araç kullanılmasıydı. Üstelik can kaybı konusunda ciddi riskleri göze almak gerekiyordu. Kısacası robotlar savaştaki asimetriyi değiştirdiler. Yani?
- Eskiden zengin bir devlet, rakip devletlerin başına belâ etmek istediği terör örgütüne tanksavar, uçaksavar vererek orta güçteki bir düzenli orduyu yıllarca oyalayabiliyordu. Bugün, hedefteki orta güçlü devlet, dronlar sayesinde teröristlerin karşısına çok ucuz silahlarla çıkabiliyor.
- Bu kesinlikle dikkate alınması gereken bir durum: Maliyeti sıfır olan fanatikleri cepheye süren terör örgütleri, ölen militanları propaganda için kullanır. Düzenli ordu ise 1 kayıp karşılığında 100 terörist öldürse bile her kayıp terörle mücadeledeki başarısızlığı(!) gösterir.
- Gerilla savaşındaki bu asimetrinin bozulması için düzenli ordunun terör örgütüne çok ağır kayıplar verdirilmesi gerek. Yani kalıcı biçimde bir bölgede veya bir etnik grup üzerindeki kontrolünü kaybettirmek gibi. İşte bu denge değişimi robotlarla mümkün.
- Tabi zengin ülkelerin uçak gemileri, uyduları, nükleer ve balistik füzeleri bir anda işe yaramaz hale gelmedi. Binlerce kilo bomba taşıyabilen uçaklarla ufacık dronların rekabet etmesi imkânsız. Ama uçak gemilerinin de dron savaşına hazırlanması, doktrindeki değişimi işaret ediyor.
- Tabi zengin devletler teraziye daha fazla para ve teknoloji koyarak dengeyi kendi lehlerine çevirmek isteyecekler. Uçuş ve ateş menzili, hızı daha yüksek, uydur, uçak gemisi, savaş uçaklarıyla ve diğer dronlarla haberleşebilen dron sürüleri bu yarışın ilk adımı.
- Söz doktrinden açılmışken... Savaşın muharebeden ibaret olmadığını, enerji tedarikini baskılamanın da bir taktik olduğunu defaatle anlatmıştık. Dronlar bunu da etkiliyor. Özellikle sınır güvenliği ve cephede devriye, keşif gibi görevlerde petrol bağımlılığı dronlarla azalıyor. Bkz. [Hitler'in enerji politikası ve bugünün Türkiye için çıkartılacak dersler](#)
- Evet, robot türlerinden bahsetmeye devam edelim. Savaşta can kaybına yol açan en önemli işlerden biri lojistik. Yani savaşan askerlere cephane, yiyecek ve ilaç taşımak. Yeni kuşak robotlar içinde bu sınıf oldukça ilginç...
- Lojistik robotları 100-150 km bir hareket menziline sahip; şartlara göre yüzlerce kg yük taşıyabiliyor. Bir grup askeri takip edebildiği gibi bağımsız olarak bir noktadan diğerine gitme kapasitesine de sahip. Mayın tarama gibi tehlikeli işlerde de kullanılabilir.
- Az konuşulan bir diğer robot/dron sınıfı da deniz kuvvetlerini ilgilendiriyor. Sivil amaçla, yangın söndürme gibi tehlikeli işlerde de kullanılan bu robotlar mayın tarama için çok uygun. Uzun vadede uçak gemilerinin kâbusu haline geleceklerini tahmin etmek için uzman olmaya gerek yok.
- Peki süper güçler ne yapacak? Birkaç bin dolarlık dronların milyonlarca dolar değerindeki tankları yahut milyarlık uçak gemilerini tehdit etmesine nasıl cevap verecekler? Muhtemelen süper dronlar ile. Meselâ? Northrop Grumman X-47B:
 - Ses hızına yakın bir sür'atle uçabilen bu dron 12.000 metre yüksekliğe çıkabiliyor.
 - Uzunluk: 11.63 m
 - Yükseklik: 3.10 m
 - Kanat açıklığı: 18.92 m
 - Boş ağırlığı: 6,350 kg
 - Azami kalkış ağırlığı: 20,215 kg
 - Azami hız: 1 111,32 km/h
 - Menzil: 3,889 km
- X-47B'nin havada yakıt ikmali yapabilmesi ve uçak gemilerinden kalkıp inebilmesi dikkat çekici. Bu özellikler sadece X-47B'nin değil bütün süper dronların gelecekte kıtalar arası saldırılarda kullanılacağını göstergesi. Ya Cenevre konferansı ve sivillerin korunması filan? Elbette yalan.

Amerika nükleer silahlarına sahip çıkamıyor

- Bazen nükleer yakıtlı denizaltılarını, bazen de plütonyum ihtiva eden nükleer bombalarını kaybediyor; denize düşürüyor. Bunlar hem tabiatı kirleten hem de teröristlerin eline geçebilecek tehlikeli kalıntılar.
- 10 Nisan 1963'te, nükleer denizaltı USS Thresher, Massachusetts'in 350 km doğusundaki derin dalış testlerinde battı ve şimdiye kadarki en yüksek ölümlü denizaltı felaketinde 129 mürettebat ve tersane personeli öldü.
- USS Scorpion isimli denizaltı hem nükleer bir reaktör hem de iki nükleer torpido taşıyordu. 22 Mayıs 1968'de Kuzey Atlantik'te devriye gezerken kayboldu. Denizaltı daha sonra Azor adalarının 740 km güneybatısında, 3000 metre derinde bulundu. Batma nedeni hâlâ bilinmiyor.
- 14 Şubat 1950'de, Alaska'daki Eielson üssünden kalkan bir B-36 bombardıman uçağı, SSCB topraklarına karşı tatbikat maksatlı nükleer saldırıya katılmak üzere yola çıktı. Tatbikatın "hedefi" Leningrad şehrini temsilen San Francisco'yu ve uçakta Mark4 tipi bir nükleer bomba vardı.
- Plütonyum şarjı olmayan bombada uranyum ve 2267 kg patlayıcı bulunuyordu. Uçak Kanada sahilinden geçerken altı motorunun üçü donarak durdu. Mürettebat bombayı denize attı ve patlama kıyıda görüldü. 16 mürettebattan 5'i öldü.
- 10 Mart 1956'da Florida'dan Avrupa'ya giden ve bombalar için iki nükleer kapsül taşıyan bir B-47 bombardıman uçağı, yakıt ikmali yapması gereken tanker uçak ile Akdeniz üzerinde buluşma noktasına gelmedi. Bir daha ne B-47 ne de nükleer kapsüller bulunabildi.
- 4 Haziran 1962'de Pasifik okyanusundaki Johnston adasından fırlatılan Thor tipi füzenin taşıdığı nükleer başlık patlamadı; nükleer başlık kayboldu.
- 20 Haziran 1962'de ikinci bir denemede yine Johnston adasından fırlatılan Thor tipi füzenin taşıdığı nükleer başlık yine patlamadı; nükleer başlık yine kayboldu.
- 5 Aralık 1965'te B43 tipi nükleer bomba yüklü bir A-4E Skyhawk uçağı, USS Ticonderonga uçak gemisinden denize düştü. Bombasıyla birlikte Japonya'daki Okinawa adasından yaklaşık 370 km uzakta, okyanusun dibinde yatıyor.
- 28 Temmuz 1957'de C-124 nakliye uçağı, üç nükleer bomba ve plütonyum ile Delaware'den Avrupa'ya gidiyordu. New Jersey sahilinin yakınında motor güç kaybetmeye başladı ve dört motorunun ikisi durdu. Mürettebat, 2 nükleer bombayı Atlantic City'den 170 km uzakta okyanusa attı.
- 5 Şubat 1958'de, ABD'nin Savannah şehrinde F-86 avcı uçağı B-47 stratejik bombardıman uçağına çarptı. Avcı düştü; hasar gören B-47 havada kaldı. Taşıdığı termonükleer Mk.15 tipi bombayı okyanusa attıktan sonra üsse geri döndü. 77 Hiroşima gücündeki bomba halen okyanusun dibinde.
- Nükleer silah yüklü USS Belknap (CG-26), 1975'te USS John F. Kennedy (CV-67) ile çarpıştıktan sonra gemide yangın çıktı. Alevler, nükleer savaş başlığı deposuna birkaç metre uzakta söndürülebildi.
- 100 nükleer bomba taşıyan 8 nükleer reaktörlü uçak gemisi USS Enterprise 1969'da, Hawaii'ye 112 km mesafede iken bir roket patladı; yakıt tankını vurdu. Zincirleme

patlayan bombalar şiddetli yangına neden oldu. Patlamalar o kadar şiddetliydi ki, geminin çelik güvertesini deldi.

- Palomares'te (İspanya) 17 Ocak 1966'da bir B-52G bombardıman uçağı, KC-135 tanker uçağına çaptı. Kaza yüzünden her biri 1.45 megaton gücündeki 4 Mk.28 termonükleer bomba uçaktan atıldı. Bunlardan üçü yere düştü (plütonyumla 2.6 km²) ve sonuncusu suya battı.
- 21 Ocak 1968'de, Grönland'da, B-52 uçağı, 4 adet nükleer bomba ile yere çakıldı. Uçak suya battı. Ordu, kayıp silahın enkazını çıkarmak için operasyon düzenledi ve 4 bombayı topladığını söyledi ama sonradan yapılan araştırmalar 4 bombanın da hâlâ Grönland'da olduğunu gösterdi.
- Amerikan askerlerinin kaybettiği nükleer silahların hepsi bu kadar değil. Biz resmî açıklamaların sadece bir kısmını aktardık. Bu ülkenin tohum saçır gibi dünyanın her yerine nükleer silah saçması oldukça tehlikeli. Teröristlere ve doğa katliamlarına açık kapı.

Veri politikası

- Bilgi teknolojilerinden ve bilgi mühendisliğinden bahsedelim; konumuz veri politikası. Özellikle bilgi-işlem müdürü, danışman ve katma değeri yüksek sektörlerde üst düzey yönetici olan okurlarımızın işine yarayacak bilgiler...
- Veri politikası Atlantik okyanusunun iki yakasında en çok konuşulan gelişmelerden biri. İyi ama neden veri yönetimi (*management*) değil de "politika" diyoruz? (*Policy, Data Government*). Önce bunu anlatalım.
- Veri politikası, veri yönetimi değil. Neden? Veri yönetimi, objektif teknik ve ekonomik kıstaslara sahip bir disiplin. Veri ağının kapasitesi, depolama ihtiyacı, aynı anda bağlanacak kullanıcı sayısı, taktik çözümlerin fiyatı ve birbiriyle uyumlu çalışabilmesi...
- İmkânlara göre, şirket beklenen yatırım getirisi için 2-3 farklı çözüm bulur. Bilgi-işlem sisteminde öncelik güvenlik, performans ve veri kalitesi. ETL, EAI, OLAP, DBMS gibi teknik bileşenler ile veri yönetimi (*data management*) ihtiyacı karşılanır.
- Veri politikasının farkı ne peki? Veri politikası, şirkette bilginin temsil edilmesi, modellenmesi, iş proseslerine eklemlenmesi, bu prosesleri karşılayan yazılımların erişeceği verilere uzanan soyutlama katmanlarının politikasıdır.
- Burada "politika" (*Policy, Data Government*) kelimesini kullanılma sebebi, tek bir ideal çözüm ol-MA-yışı. Yani ucuz, hızlı, güvenli... bir çözümü getirip şirkete dayatamazsınız. Zira veri politikası oluşturacak ekip ciddi bir ikilem içinde. Neden?
- Binlerce insanın çalıştığı, yüzlerce uygulamanın kullanıldığı bir şirkette "hey, 2 sene durun, çok güzel bir veri modeli yapacağım, beni bekleyin" diyemezsiniz. Her müdürlük, her proje kendi dertleri ile boğuşurken kimse kimseyi beklemez. Ya ne yapılır?

- Her şeyi kontrol etmekle (diktatörlük) hiçbir şeyi kontrol et-ME-mek (anarşi) arasında bir denge noktası ararsınız. Bu denge noktası her şirket için farklı. Hatta bir müdürlükten diğerine değişebilir.
- Buna ek olarak, şirkette çalışan insanlar verilerin hem üreticisi hem de kullanıcısı durumundalar. Yani sokağı kirletmek veya emniyet şeridinden giderek ambulansın yolunu tıkamak gibi konularda insanlar kendi küçük konforlarını "toplum" için feda etmelidir.
- Bu mümkün mü? Eğer şirket çalışanlarını bu konulara hassas hale getirebilirsanız mümkün olur. Aksi takdirde şirketi boğacak bir veri kontrol mekanizması kurmak yahut herkesi kendi haline, şirketi de anarşiye terk etmek zorunda kalırsınız ve şirket batır.
- Bu yüzden birçok veri politikası girişimi, teknik ve tepeden inme bir proje olarak algılanır ve hedeflerine ulaş-A-maz. İkisi arasındaki karışıklık çok yaygın. Gerçekte sorumluluk bilgi-işlem müdürlüğüne değil bütün şirkete ait.
- Konumuzun daha iyi anlaşılması için verilerin şirketteki önemi üzerine konuşalım. Basit ama çoğu insan bilmez: Bilgi-işlem sistemlerinin sürdürülebilirliği, uygulamalarına değil verilerine dayanır. Neden?
- IT hizmetleri söz konusu olunca, insanlar "görünür" kısmını düşünmeye meyillidirler: Kullanıcı arabirim (arayüz), raporlar, ekranlar, ergonomi veya uygulama mantığı. Ancak gerçekte bilgi-işlem sisteminde kalıcı olan şey şirketin verileri. Yani?
- Müşteri, teslimat adresi, satın alma geçmişi, borç ve kredi gibi girdiler yani işlemlerin izleri muhafaza edilmeli. Bu koruma olmadan, bilgisayarların ve uygulamaların var olmak için hiçbir meşru sebebi yok.
- Herhangi bir şirket için, en eski yazılım sürümlerinin 2 yıldan daha genç olması kabul edilebilir. Neden olmasın, eğer IT ekipleri yeni teknolojileri takip etmek ve uygulamak konusunda istekliyse, bütçe varsa...
- Ama eğer bilgi-işlem sistemi 2 yıldan eski olayları "unutursa", bu 10 yaşındaki bir şirket için bile felaket olur. Mali, pazarlama, insan kaynakları... Bu felakete hangi müdürlük direnebilir?
- Bu nedenle, şirket verileri, tıpkı şirketin parası, binaları, kamyonları gibi korunacak birer varlıktır ve bu koruma görevi bize, veri yönetiminden farklı olan politika yapma ihtiyacını doğurur. Bir benzetme yapacak olursak...
- Bir şirketin kamyonlarının teknik bakımının nasıl yapılacağı aşağı yukarı bellidir. Ama her şirketin araç yönetim politikası farklı olabilir. Filonun yaşı, kapasitesi, satın alma, kiralama yahut leasing tercihleri... Bunlar şirketlerin stratejisine göre değişir.
- Unutmayın! Veri politikası söz konusu olduğunda teknoloji, amaç değil, etkinleştirici, kolaylaştırıcı bir araçtır. Çünkü veri politikası teknoloji ile değil stratejik hedeflerle belirlenir; proseslere uyarlanır.
- Yakında Data lake, Big Data, Master Data Management, IoT ve öğrenen makinelerle donanmış yeni bir dünyada yaşıyor olacağız. Rekabet artık sektör dışından geliyor. (Disruption). Nedir?
- Meselâ Nissan, BMW gibi otomobil üreticileri için en büyük tehlike, çin'den gelecek ucuz otomobiller değil. Uber, Google, Amazon gibi firmaların tam zamanında sunacakları otomobil hizmetleri. (Just-in-time, vehicle as a service...)
- Yani insanlar sizin arabanızı almaktan değil araba satın almaktan vaz geçecek. Bu rekabet gücünü firmalara veren şey ucuz emek veya gizli teknolojiler değil veri politikalarıdır. İşte bilgi mühendisleri, şirketleri bu zorluklara hazırlayabilen insanlardır.
- Bu yeni dünyada hayatta kalmak, veri politikası oluşturma kabiliyeti gerektiriyor. Dolayısıyla veri yönetimi bir IT dönüşümü değil zihniyet devrimidir. Mükemmel bir kurumsal veri anlayışı oluşturmak, rolleri ve mes'uliyetleri paylaşmak, teknik değil insani bir meseledir.

Ruhr Kızılordusu ve Alman işçi isyanı

- Kapitalist endüstri patronları açısından savaş felaket değil tersine fırsattı. Sattıkları çelik ve kömürün fiyatı yükseliyor, hükümetler ve krallar endüstri önünde diz çöküyordu. İşçileri sömürmek de savaşta daha kolaydı.
- 1900'lerin başından 2ci dünya savaşının başına kadar endüstrinin temel enerji kaynağı kömürdü. Fakat madenlerde çalışma şartları çok ağır olduğu için işçiler isyan ediyorlar, devletler ise makineli tüfekle işçileri madene geri dönmeye "ikna" ediyordu. Polonya, İtalya, Britanya, Almanya...
- İşçiler isyan etmekte haklıydı çünkü hemen her ülkede günde 5 veya 10 işçi, grizu patlaması ve maden çökmesinden ölüyordu. İşte bu şartlarda Almanya'da garip bir şey oldu. Nedir?
- 80.000 işçi silahlandı ve Ruhr Kızılordusu'nu kurdu (Alm. Rote Ruhrarmee). Elbette isyanın başlaması değil şaşırtıcı olan. Almanya'nın en zengin bölgesi Ruhr'da 14 Mart 1920'de anti-komünist Freikorps'u ve hükümete bağlı Reichswehr askerlerini mağlup ederek bölgenin hakimiyetini ele geçirdiler.
- Bu olay Almanya'nın, muhtemelen Avrupa'nın tarihindeki en büyük silahlı işçi ayaklanmasıydı.. Ruhr bölgesi burjuvası ve kapitalistleri, komünist bir darbenin gerçekleşmesinden korkuyordu.
- 300.000 maden işçisi de Ruhr Kızılordusu'nu destekledi. Ruhr Kızılordusu Elberfeld, Essen ve Düsseldorf şehirlerinde kontrol sağladıktan sonra tüm Ruhr bölgesini ellerine geçirdiler.
- İşçi isyanlarını bastırmak, köylülerin ayaklanmalarına kıyasla daha zordu. Zira makine kullanmaya alışık işçiler makineli tüfek gibi araçları kolayca kullanabiliyor, fabrika ve madenlerde alıştıkları gibi düzenli saatlerde nöbet, devriye, emir-komuta zinciri oluşturabiliyordu.
- Hükümet grevciler ile anlaşmaya çalıştı ama başarısızlıkla neticelendi. 2 Nisan 1920'de Ruhr bölgesine takviye asker gönderildi. Çoğunluğu anti-komünist Freikorps'a bağlı hükümet birlikleri Ruhr Kızılordusu'nu yendi ve bölgeyi yeniden kontrol altına aldılar.
- Yaşanan çatışmalarda Freikorps birlikleri 250 kayıp verirken Ruhr Kızılordusu ise binlerce işçi öldü. Ruhr Kızılordusu 1920-1922 yılları arasında 35.000 siyasi cinayetin de sorumlusuydu. Almanya Dışişleri Bakanı Walther Rathenau da 1922'de Ruhr Kızılordusu tarafından öldürülmüştü.
- Bu olay, devlet ve sermayenin birbirinden beslendiği, işçileri ölümüne sömürüldüğü bir ortamda gerçekleşti. Sermaye, bugünkü gibi finansal değil endüstriyel idi. Temel enerji kaynağı petrol değil kömürdü. Kömür, demokrasiyi doğuracaktı çünkü...
- Madenciler ve demiryolu işçileri yüzbinlerceydi. Bu sektörler, tarım gibi emek yoğun üretim sahalarıydı. Üstelik işçiler köylülerden daha iyi organize olabiliyor ve toprak sahibi olmadıkları için birbirleriyle daha fazla dayanışma içine girebiliyordu. Fakat en önemlisi...
- Fakat demokrasiyi mümkün kılan en önemli mesele, maden ve demiryolu işçi sendikalarının ülkeyi kilitleme kapasitesiydi. Bugün ise bu imkânsız. Madenler son derecede mekanize, ulaşım enerjisinin önemli kısmı petrol ve trenler bile neredeyse insansız işleyecek bir noktada.
- Türk solu bu önemli dönüşümü henüz idrak edemediği için "proleterya" kelimesini kullanıyor ve işçi isyanlarıyla iktidar devirme hayalleri kuruyor. Gerçek hayatta proleterya ortadan kalktı. <https://twitter.com/DDGrubu/status/831620222981386241>
- 1ci ve 2ci dünya savaşı döneminde endüstriyel kapitalizm siyaseti etkilemişti. Bugün finansal kapitalizm, endüstriyi de tahakküm altına aldı. <https://twitter.com/DDGrubu/status/920772544235438080>

